

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

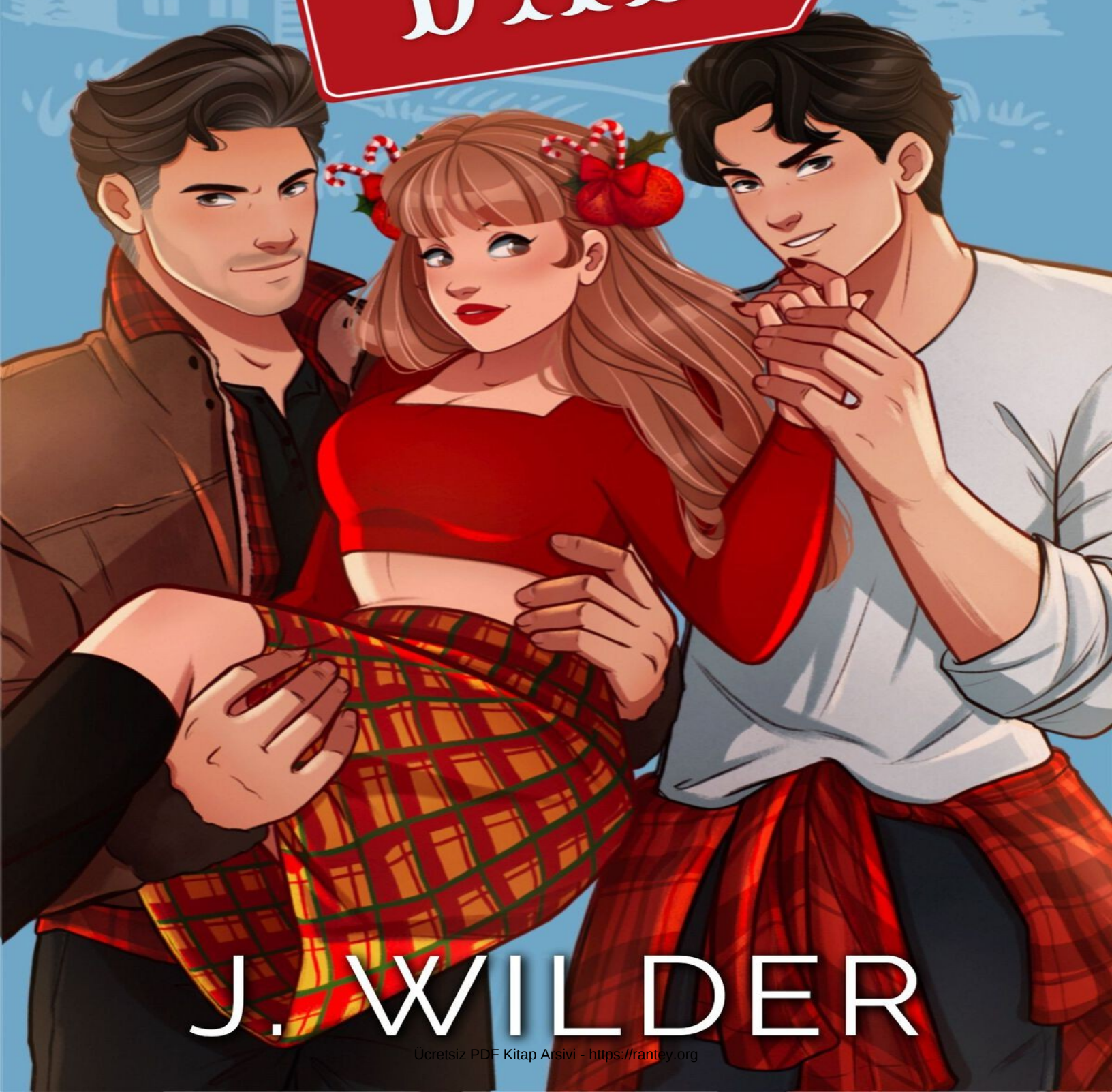
<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

gifted to his
DAD

J. WILDER

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

Babasına Hediye Edildi

A Christmas Novella

J Wilder

Copyright © 2024 by J Wilder

Tüm hakları saklıdır.

J Wilder 2024 tarafından Babasına Hediye Edildi

Bu kitabın hiçbir bölümü, bilgi depolama ve geri alma sistemleri de dahil olmak üzere, herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz, Bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması dışında, yazarın yazılı izni olmadan.

Editör: Sandra: One Love Editing

Contents

[The Wilder Ones Yazarın](#)

[Notu](#)

[Adanmışlık](#)

1. [Eve](#)
2. [Cole](#)
3. [Eve](#)
4. [Griffin](#)
5. [Eve](#)
6. [Eve](#)
7. [Eve](#)
8. [Griffin](#)
9. [Eve](#)
10. [Cole](#)
11. [Eve](#)
12. [Eve](#)
13. [Eve](#)
14. [Griffin](#)
15. [Eve](#)
16. [Eve](#)
17. [Eve](#)
18. [Sonsöz](#)

[Daha](#)
[fazlasını](#)
[ister](#)
[misiniz?](#)
[Teşekkür](#)
[ederim!](#)

The Wilder Ones

J. Wilder'ın Okur Grubuna Katılın Eşantionları, anketleri, tanıtımları, alıntıları, kapaklara erken erişimi, tanıtım yazılarını ve diğer her türlü şeyi seviyorsanız Vahşiler okur grubuna katılın.

[Wilder Ones - J Wilder Okuyucu Grubu](#)

Author's Note

Merhaba, harika okuyucular!

Bu Kitap geldi için olmak tarafından benim arzu için sadece Kendini çok ciddiye almayan eğlenceli bir şeyler yazın.

Baharatlı ve tatlı olmasını istedim.

Çabucak yiyip bitirebileceğiniz ve memnun kalacağınız bir şey.

;))

İyi eğlenceler.

Mutlu Smutmas, xoxo

J.

Dedication

Bir tutam eğlence, bir tutam yasak ve bir kaşık dolusu
müstehcenlik isteyen okurlarıma.

Bölüm 1

Eve

"UYAN BEBEĞİM. BİZ BURADAYIZ." Cole eğilip saçımın bir tutamını kulağımın arkasına yönlendiriyor. Uyku hâlâ üzerimde ve kamyonetinin kabini içinden çıkmak istemediğim sıcak bir koza gibi geliyor.

Kendime geldiğimde yüzümü bir esneme kaplıyor. "Özür dilerim."

Yumuşak kıkırdaması ortalığı doldururken berrak yeşil gözleri bana odaklanıyor. "Bu halinle çok tatlısın."

Nasıl cevap vereceğimi bilemiyorum. Kendimi hiçbir zaman sıradan biri olarak görmedim. Sıkıcı kahverengi gözler, orta boylu bir çerçeve, ortalamanın altında bir boy. Benimle ilgili tek farklı şey, annemin babamdan miras aldığıma yemin ettiği bakır saçlarım. Onu hatırlayabildiğimden değil. Annem onu terk etmesinin sebebinin ben olduğumu hatırlatma fırsatını hiç kaçırmazdı. Görünüşe göre, bebekken kolikmişim, her seferinde saatlerce ağlamışım ve o da buna dayanamamış. Bebekken bile çok fazla sorun çıkarıyormuşum.

Cole'la nasıl çıkıyorum? O her yönden mükemmel. Üniversite hokey takımımızın kaptanı. Bölümdeki en yüksek skorlu forvet ve bir şekilde notlarda sınıfımızın en üstünde olmayı başarıyor. Bu onun popülerliğine değinmiyor bile. Kampüste onu tanımayan ya da en azından tanımak istemeyen tek bir kişi bile yok. İsteddiği herkesi elde edebilir.

O zaman neden burada benimle?

"Bu kadar ciddi ne düşünüyorsun?"

Ön camdan dışarı, önümüzde dimdik duran bir kulübenin bulunduğu yere bakıyorum. Fener şeklindeki ışıklar gecenin karanlığında bile rustik detayları aydınlatıyor.

"Ben buraya ait değilim." Dudağımı ısıyorum, ondan başka bir yere bakıyorum, ama çenemi yakalıyor ve bakışlarımı tekrar onunkine getiriyor.

"Böyle söyleme. Haftalardır buraya gelmen için yalvarıyorum. Bu seni burada istediğime ikna etmek için yeterli olmalı." Eğiliyor ve beni nazıkçe öpüyor. Dili alt dudağımda gezinip ağzımı açmaya ikna ederken geniş gövdesi benimkini gölgede bırakıyor. Öpücüğü derinleştirirken nane sakızının tatlı tadı tat alma tomurcuklarımı ele geçiriyor. Dudaklarımdan yumuşak bir inilti kaçarken parmaklarım gömleğine gömülüyor, kumaşı avucumun içinde sıkıyor.

Dilinin her darbesinde omuzlarımdaki gerginlik azalıyor. Emin olduğum tek şey bu. O beni istiyor. Her dokunuşuyla beni daha çok yiyip bitiriyor, ta ki beni tamamen tüketip tüm endişelerimi silecekmiş gibi hissedene kadar.

Ciğerlerim hava almak için yanana kadar beni bırakmıyor, alnını benimkine yaslıyor. "Seni arabada becermeden önce içeri girelim."

Sırıtmama engel olamıyorum. "Bu ilk kez olmazdı."

Onu tekrar kendime çekemeden kapısını açıyor ve keskin kış havası içime bir ürperti gönderiyor. Florida'ya dönmeyeceğimi duyduktan sonra beni bir şekilde Noel tatili için ailesinin dağ evine gelmeye ikna etmişti. Cole arabanın benim tarafıma doğru geliyor, kapıyı açıyor ve ben iner inmez kollarını bana doluyor. "Ee... ne düşünüyorsun?"

Dolunay tüm alanı aydınlatıyor ve gökyüzünden devasa, kabarık kar taneleri süzülürken neredeyse ruhani bir görünüm veriyor. Derin nefes alıyorum, soğuk hava yanaklarımı yakıyor ama anı bozmak istemiyorum. "Bu çok güzel."

Cole'un bakışları üzerimde, cevap verirken dudaklarında küçük bir gülümseme kıvrılıyor. "Evet, öylesin."

İçimi bir ürperti kaplıyor ve Cole beni ön merdivenlerden yukarı çıkarırken parmaklarımızı birbirine doluyor. Kilit kodunu girerken beni bırakmıyor ve ağır ahşap kapı içeri doğru sallanıyor, dev bir avizenin aydınlattığı geniş bir giriş ortaya çıkıyor. Sanki burada biri varmış gibi evin tüm ışıkları yanıyor.

Gerildim, ayaklarım yere yapıştı. "Üvey babanın yarına kadar gelmeyeceğini söylediğini sanıyordum?"

Üvey babasıyla tanışmaya hazırlanmak için bütün bir günüm olacağı gerçeğine güveniyordum. Eğer üvey oğluna benziyorsa, bunun ne kadar bunaltıcı olacağını hayal edebiliyorum. Cole gibi adamlar benim gibi kızları eve getirmez. Biz farklı dünyaların insanlarıyız. Cole asla böyle bir şey söylemez.

Beni evin içine doğru itiyor ve kapıyı arkamızdan kapatıyor. "O değil."

Ona bakabilmek için çenemi yukarı çeviriyorum. Bir metre üç santimlik boyu onu göz göze görmemi imkânsız kılıyor. Omzunu kıvrarak aramızdaki boşluğu kapatıyor. "Buraya geldiğimizde ışıkları bir uygulamayla açtım. Bu şekilde daha rahat edeceğini düşündüm."

Olması gerekenden daha tatlı ve göğsümde bir parça suçluluk duygusu sıkışıyor. Hala şüphe duyması, bir şekilde bunların hiçbirinin gerçek hissettirmemesi ona haksızlık. Özellikle de son birkaç aydır bana iyi davranmaktan başka bir şey yapmadığı için.

Koridordan geçip devasa bir oturma odasına açıldığımızda parmaklarım onunkilerde sıkışıyor. En az yirmi metre yukarımızda açıkta duran ahşap kirişler tavanı ayakta tutuyormuş gibi görünüyor. A çerçevesi şeklindeki pencereler arka duvarı kaplıyor. Geceleri kapkaranlık oluyorlar ama manzaranın olağanüstü olduğuna hiç şüphem yok.

Odanın odak noktası yerden tavana kadar uzanan dev bir taş şöminedir. Geniş, yumuşak deri kanepeler şöminayı çevreliyor ve ortada iki ekstra derin kulüp sandalyesi bulunuyor.

Cole şakacı bir tavırla, "Ağzın açık kalmış," diyor ve omzunu benimkine çarpıyor.

Yanaklarım ısındı. Daha önce hiç böyle bir şey görmemiştim. "Biraz bunaldım."

"Merak etme. Kısa sürede alışacaksın. Burayı bir otel gibi düşün."

Beni yatıştırmaya çalışıyor ama onun tatil evinin eline su dökcek bir otele hiç gitmediğimi bilmiyor. Birkaç kez onun dairesinde bulundum ve mobilyalar pahalı olsa da, burada hissettiğim kadar kendimi yersiz hissetmeme neden olmadı.

Cole'un sıcak kolları beni sarıyor ve sert göğsüne doğru çekiyor. Parmaklarını saçlarımda gezdirirken kalbi kulağıma çarpıyor.

"Seni buraya getirmemeli miydim? Geri dönmek istiyor musun?"

Ses tonundan bunu kastettiğini anlıyorum. Tek bir sözümle otoyola geri dönecek ve doğruca eve gideceğiz. Benim rahatımı her zaman göz önünde bulunduracağını defalarca kanıtladı, sabırla yetişmemi bekliyor.

Ona sokuluyorum, derin sandal ağacı kokusunu içime çekiyorum, sonra bakışlarıyla buluşuyorum ve ona en güven verici gülümsememi sunuyorum. "Hayır, gitmek istemiyorum.

Sanırım sadece biraz yorgunum."

Başını sallamadan önce gözleri benimkileri arıyor. "Tamam, ben kamyondan eşyalarımızı alırken seni rahat ettirelim."

Bana kanepeye oturmamı işaret ediyor ve ben de ayaklarımı altına çekerek köşeye sıkışıyorum.

"Kapılar biraz açık kalacak, o yüzden hava serin olabilir." Cole kanepenin arkasından bir battaniye alıp üzerime örtüyor, sonra da arabaya doğru yürümeden önce şöminede bir odun yakmak için eğiliyor.

Burada, davet edilmeyi asla hayal edemeyeceğim bir yerde, benimle ilgileneceğini asla hayal edemeyeceğim bir adamla birlikte olmak gerçeküstü. Bu düşünceleri bir kenara bıraktım ve kolçağa yaslanırken battaniyeyi daha yukarı çektim. Kendime karşı bu kadar katı olmayacağıma söz verdim. Sonunda kabul edecektim

hayatımda olan güzel şeyler. Geçmişten uzaklaşmak için ülkenin öbür ucuna taşındım ve bunun beni geride tutmasına izin vermeyeceğim.

Cole geri geliyor, yumuşak dudakları tenime değmeden önce sıcak nefesi alnımda geziniyor.

"Gergin misin?" diye boynuma doğru mırıldanıyor, burnu kulağımı sıyrana kadar sütunun üzerinde geziniyor. "Bu konuda sana yardımcı olabilirim."

Karıncalanmalar yolu takip ederek tüyleri diken diken ediyor.

Şaşırtıcı yeşil gözleri ılık ışıktaki orman kadar derin. "Kanepeme sarılmış ne kadar lezzetli görüldüğünü anlatamam. Açılmayı bekleyen bir hediye gibi."

Onun sözleriyle damarlarıma sıcaklık doluyor ve battaniyeyi açıp davet için dizlerimi açıyorum.

Boğazının derinliklerinde inliyor ve aralarına tırmanıyor, ağırlığı beni minderlere bastırıyor. Başparmağı alt dudağımda geziniyor ve ben onu ağzımın içine çekiyorum, bu da kalçalarının bana sürtünmesine neden oluyor.

"Zaten sertleşmişsin." Kalçalarını sallarken sesim bir fısıltıya dönüşüyor.

"Tabii ki öyleyim. Sonunda tamamen bana aitsin." Eğiliyor ve ben ona teslim olana kadar beni öpüyor. Sıcaklığı beni ele geçiriyor, kalan tüm soğukluğu kovalıyor.

"Çok güzelsin," diye mırıldanıyor, sonra nefesimi tekrar alıp ağzımı dolduruyor. Aleti klitorisime her sürtündüğünde hareketlerimiz çılgınca artıyor. Ona sarılıyorum, gömleği avucumun içinde toplanıyor ama bu yeterli değil. Ona sarılmalıyım, tenini tenimde hissetmeliyim. Kendini beğenmiş bir gülümsemeyle oturana kadar gömleğini çekiştiriyorum.

Hak edilmiş bir şey. Kumaş göğsünden ayrılıp sıra sıra belirgin kasları ortaya çıkardığında kalbim neredeyse duracak. Onu kaç kez görürsem göreyim, buna asla alışamıyorum. Bronzlaşmış teni yumuşak ışıktaki parlıyor ve bu kadar seksi olması haksızlık gibi geliyor.

Ellerimi göbeğime sararak gömleğimi kaldırmasını engelliyorum.

"Bence açık bırakmalıyız."

Tek bir kara kaşını kaldırıyor, sonra öne doğru eğilip ellerimi öpüyor ve teker teker çekip alıyor. Eli gömleğimin altından geçip karnımın yuvarlaklığını izledikten sonra yukarı doğru hareket ederken sertçe yutkunuyorum. Göğsümü avuçlayıp sıkıyor ve nefesimi kesiyor.

"Sakin vücudunu benden saklamaya cüret etme."

Saniyeler içinde tişörtüm başımın üzerinde, beni açıkta bırakıyor ama utanmak yerine karanlık bakışları içimi ısıtıyor. Beni içine çekerken dudağının kenarını ısırtıyor. "Sen mükemmelsin."

Onun sözleriyle tenim kızarıyor. Mükemmel olmadığımı biliyorum ama bu karnımın alt kısmındaki ağrıyı durdurmuyor.

Başımı eğiyorum, geriye düşüyorum, teslim oluyorum.

"Dokun bana." "Sikeyim evet," diye h o m u r d a n ı y o r ,
ağzı dantelimine üzerine iniyor-

meme uçlarını kapladı. Bu sütyeni onun için giymiştim ama hiçbir şey beni onun sıcak dilinin kumaşı ıslatmasının bana hissettireceklerine hazırlayamazdı.

Dilinin her darbesinde kalçalarımı yukarı doğru bastırıyorum, artık hareketlerini kontrol edemiyorum. Kafamın arkasındaki küçük bir ses bana oturma odasında olduğumuzu ve bunu yapmamamız gerektiğini hatırlatıyor ama dinleyecek iradem yok.

Eli kemerimin ve külotumun altından kayarak doğrudan göbeğime doğru ilerliyor. Kalın parmakları kıvrımlarımın arasından kayarak ıslaklığımı sıırıslaklam olana kadar yayıyor. İki kalın parmağını içime sokup nefesimi çalmadan önce nefes almak için ancak bir saniyem var.

"Cole," diye nefes nefese kaldım, ama bu onu daha da tahrik etti.

Parmakları daha derine inerek beni tamamen dolduruyor. "İşte bu kadar. Adımı söyle. Neye ihtiyacın olduğunu söyle."

"Daha fazla," diye yalvarıyorum ve o da bana veriyor, bir parmak daha ekleyerek beni iyice geriyor.

Yanma hızla zevke dönüşüyor ve kalçalarım ona karşı sallanarak onu daha hızlı itiyor.

"Elime gel," diyor avucunu klitorisime bastırırken.

Gerginlik merkezimden omurgama doğru patlıyor ve uzuvlarım boyunca karıncalanmalar gönderiyor. Serbest bırakılmamla birlikte adını tekrar tekrar haykırırken sesim çatlıyor.

Ben açgözlülükle pantolonunu çıkarırken o da taytımı kalçalarımın altına kaydırıyor.

Arkamızda biri boğazını temizleyince irkiliyorum.

"Sana sürpriz yapacağımı düşünmüştüm ama görünüşe göre sürpriz yapan ben olacağım." Sesi daha derin bir ahşaba benziyor, iliklerime kadar işliyor. İçinde bakmadan bile adamın kim olduğunu ele veren bir olgunluk var. Yüzümü Cole'un göğsüne gömüyorum ve o da bir kolunu bana doluyor.

"Eve, bu benim üvey babam, Griffin."

Bölüm 2

Cole

"O KADAR DA KÖTÜ DEĞİL." Kollarımı battaniyeye sarılmış ol a n Eve'e doluyorum. Baş ı da dahil olmak üzere tüm vücudu örtülü ve dizlerini sık ı bir top haline getirmiş. Yüzünü görebilmek için örtüyü indirmeye çalış ıyorum ama o sık ı sık ı tutuyor. "Dış arı çık bebeğ im. Sana söz veriyorum her şey yolunda."

"Asla dış arı çıkmayacağ ım," diye inliyor, sesindeki mahcubiyet açık ve kendini daha da küçültüyor.

Onunla birlikte yorganın altına girmeme izin vermesini dileyerek dizini sık ıca kavıyorum. Böyle hissetmesinden nefret ediyorum. "Söz veriyorum Griffin'in umurunda değ il."

"Onun kanepesindeydik! Her şeyi gördü... Beni gördü..." Sesi neredeyse fısıltıya düşüyor. "Orgazm."

Alnından öpüyorum, keş ke bunu düzeltmek için bir şey yapabilseydim ama zaman ı geri alamam. "Bebeğ im, utanma. Buna dayanamıyorum."

"Utanmak ş u anda hissettiklerimi özetlemeye yetmez bile. Sanırım ölene kadar burada kalacağ ım. Bana yiyecek ve su getirmeniz gerekecek."

Boğ azımın arkasında kısık bir kıkırdama oluş uyor. Bazen çok sevimli oluyor. Onu sevmekten kendimi alamıyorum. Henüz bunu duymaya hazır olduğ undan değ il. Benim kızım ürkektir ve eminim bu da ona yardımcı olmuyor. "Eninde sonunda ortaya çıkacaksın."

"Asla." Battaniyeler, başını hayır anlamında salladığını tahmin ettiğim şekilde hareket ediyor.

Üzerinden kalkıp yatağın kenarına oturuyorum. Zaman dışında hiçbir şeyin onu ikna edemeyeceği açık. Ellerimi altından geçirip battaniyeleri içine sokuyorum. "Şuna ne dersin? Ben gidip onunla konuşacağım ve her şeyin yolunda olduğundan emin olacağım, sen de şimdilik burada saklanabilirsin."

"Tamam, ama tuhafsa gidiyoruz." Sesi titriyor, sanki çok şey istiyormuş gibi.

Böyle hissetmesinden nefret ediyorum. Bunu nasıl yapacağımdan emin değilim ama yemin ederim ona benden her şeyi isteyebileceğini kanıtlayacağım. Hayır... her şeyi hak ettiğini. Örtünün üzerinden başını öpüyorum. "Söz veriyorum. Eğer çok rahatsız olursan, bana haber ver ve ilk iş buradan gidelim."

Odadan çıkıyorum, kapıyı arkamdan sessizce kapatıyorum ve elimi saçlarımda gezdiriyorum. Bu hafta sonuna bu şekilde başlamayı beklemiyordum.

Yatak odasını ana alandan ayıran koridordan geçip mutfakta beni bekleyen gülümseyen bir Griffin buluyorum.

Kaşlarım aşağı iniyor ve kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturuyorum. "Yarına kadar burada olmaman gerekiyordu."

Griffin arkamdan koridorun misafir odasına açıldığı yere bakıyor. "Onu utandırmak istememiştim."

"O iyi olacak. O böyle iyidir. Sadece biraz zamana ihtiyacı var. Ona karşı nazik olun."

Gözleri hâlâ arkamda sabit, ama şimdi karanlık bir bakış var. "Bu bir sorun olmayacak."

Suyu test ediyorum, "Seksi, değil mi?" diye soruyorum.

Griffin ve ben on dokuz yaşına kadar tanışmadık, bu yüzden etkileşimimizde her zaman özel bir şeyler oldu. Her nasılsa, tanıdığım çoğu insandan daha yakınız. Annem ikimizi de terk etti ve kalacak bir yere ihtiyacım olduğunda Griffin devreye girdi. Onun onayından daha fazlasını arıyorum. Onu benim gördüğüm gibi görmesini istiyorum. Ne kadar boktan olursa olsun.

Griffin'in çenesinde bir kas kıpırdadı. "Sanırım buna cevap vermesem daha iyi olacak."

Boğazımın arkasından mırıldanarak onu biraz daha itiyorum. "O da çok tatlı. Onu tanıyana kadar bekle."

Bu berbat bir şey ama ondan hoşlanmasına ihtiyacım var. Olması gerekenden daha fazla. Rahatsız olduğuna dair bir işaret, konuşmanın gidişatından hoşlanmadığını gösteren bir şey var mı diye bakıyorum ama yine yanımdan geçip gidiyor.

Bakışları kapüşonlu bir hal alıyor ve sonra boğazını temizliyor. "Yemeğe başlayalım, sonra gidip onu getirebilirsin."

Mutfakta ona katılıyorum, yıllarca birlikte yaşadktan sonra hareketlerimiz koordine oldu. Üzerime uzandığında doğal olarak eğiliyorum, sırtı gömleğimi sıyrıyor. Yakınlığı omurgamda bir ürperti yaratıyor. Onu çekici bulmuyorum ama yakınımda olması beni her zaman ilgilendirmiştir. Sanki onunla normalden daha fazlasını paylaşmak istiyorum.

Elinde büyük bir salata kâsesi tutarak geri çekiliyor ve sıcaklığının yerini serin hava alıyor. Onu masaya koyuyor ve bana işaret ediyor. "Sen bunu hallet, ben de biftekleri halledeyim."

Ona başımla hızlıca selam veriyorum ve sebzeleri kesmeye, et ve patatesin yanına bahar salatası yapmaya başlıyorum. Beşinci kez saate bakıyorum. Eve'den bir saniye bile ayrı kalmaya dayanamıyorum ve bu noktada bunu kimin bildiği umurumda değil. Bana yakın duruşuna bakılırsa, eminim o da aynı şeyi hissediyordur.

Griffin omzunu omzuma çarptığında sosu karıştırmayı bitiriyorum. "Git kız arkadaşını getir de bu garipliği üzerimizden atalım."

Bunun nasıl işe yarayacağından tam olarak emin değilim ama maşayı bırakıp odamıza geri dönüyorum.

Eve içeri girdiğimde hala bir topa sarılmıştı ve ben de üzerine tırmanarak onu bir hediye gibi açtım. Bana baktığında yanakları hâlâ kızarmıştı.

Saçının bir telini geriye doğru taradım. "Griffin'le konuştum. Sana her şeyin yoluna gireceğini söyledim."

"Gerçekten mi?" Dudağının kenarını ısıyor ve başparmağını dudağında gezdirip dişlerinden kurtarmamak için tüm irademi kullanıyorum.

"Gerçekten. Önce bize mesaj atması gerektiğini biliyor. Sizi böyle utandırdığı için kendini suçlu hissediyor. O yüzden dışarı çıkın ve onu bu acıdan kurtarın."

Onun insanları memnun etme eğilimleriyle oynamam yanlış ama fırsat verilse sonsuza kadar burada kalırdı.

"Benimle kalacağına söz verir misin? Yanımdan ayrılma." "Asla ayrılmayı düşünmem."

Ayağa kalkıyorum ve battaniyelerini tekmelediğinde kızımın gurur duyuyorum. Bunun onun için ne kadar zor olduğunu biliyorum. Ne kadar utangaç olabiliyor. Okulda bile arkama saklanıyor, sanki orada değilmiş gibi davranıyor. Bu utangaçlıktan daha fazlası. Sanki benim yanıma ait olduğuna inanmıyor ve ben de onun ne kadar yanıldığını kanıtlamak için elimden gelen her şeyi yapacağım. Etrafımızdaki insanlar onun ne kadar mükemmel olduğunu göremiyorlarsa, bu onların suçu.

Elini tutarak onu koridora doğru yönlendiriyorum ve durakladığında onu biraz çekiştiriyorum.

Beni takip ediyor, yakınımı sokuluyor ve kolumu ona doluyorum, vücudunun benimkine şekil vermesinin tadını çıkarıyorum.

Griffin ızgaradan başını kaldırıyor ve ona sıcak bir gülümseme veriyor. "Merhaba, ben Griffin. Sonunda seninle tanışmak güzel. Cole senin hakkında konuşmayı bırakmadı."

Bakışları benimkilerle buluşuyor, yanaklarını yumuşak bir kızarıklık kaplıyor ve kulağına fısıldamak için eğiliyorum.

"Sana sırlıslıkla aşık olduğumu söylemiştim."

Bölüm 3

Eve

Cole'un nefesi hassas tenimde gezinirken boynum boyunca kaz ayakları yükseliyor. Üvey babasının önünde olmak için biraz fazla yakın ama sözleri karşısında rahatlamadan edemiyorum. Tanıştığımızdan beri beni rahat hissettirmek için elinden geleni yapıyor. Sonunda Griffin'le yüzleştüğimde ona sarılıyorum, hâlâ bakışlarıyla buluşamıyorum.

"Memnun oldum. Ben Eve." Sesimin çatlamasını engellediğim için gurur duyuyorum. Bunu olduğundan daha utanç verici hale getirmeye gerek yok. Tam özür dileyecektim ki Griffin araya girdi.

"Özür dilerim. Bugün erken geleceğimi Cole'a haber vermeliydim. Sana böyle bir şok yaşatmak istemezdim." Bunu alçak sesle söylediğinde tüylerim diken diken oluyor.

Tepkisi karşısında bedenim geriliyor ve odaya geri koşmamı engelleyen tek şey Cole'un enseme ileri geri gezinen başparmağı oluyor.

"Sana önemli bir şey olmadığını söylemiştim." Cole başımın tepesini öpüyor, aramızdaki boy farkı bu hareketle ortaya çıkıyor. Benden en az yarım ayak daha uzun ve görünüşe bakılırsa Griffin daha da uzun. Sonunda cesaretimi toplayıp ona bakıyorum ve nefesim boğazımda düğümleniyor. Tıpkı Cole'u ilk gördüğümde olduğu gibi.

Geniş omuzları birkaç metreyi buluyor, altındaki kaslar lacivert henley gömleğini geriyor.

Kollarını sıvamış, damarları belirgin kalın ön kollarını ortaya çıkarıyor ve onlara dokunmak istiyorum. Bakışlarım boynundaki kalın tendonların üzerinden yukarıya, şakaklarında hafif kırılmış kahverengi saçlarına doğru ilerlerken göğsüm ısınıyor. Cole kırklı yaşlarının sonunda olduğundan bahsetmişti ama nedense bu onu daha da seksi yapıyor. Kahretsin. Onu kesinlikle bu şekilde düşünmemeliydim. Korkunç bir kız arkadaşım. En kötüsü.

Cole'un eli boynumun arkasına dolanıyor, hafifçe sıkarak rahatsızlığımı biraz olsun hafifletiyor. Üvey babasına baktığımı fark etmemiş olması mümkün değil ama her nedense aldırıyor gibi görünüyor.

Griffin'in berrak mavi gözleri bana gülümserken parıldıyor ve onu incelediğimi fark ediyor.

Sıcaklık boynuma ve yanaklarıma doğru tırmanıyor. Olduğum yerde donup kaldım, kendimi farlara yakalanmış bir geyik gibi hissettiğim bu noktadan hareket edemiyorum. Karnım guruldayarak bütün gün bir şey yemediğimi ele verdiğinde o an kopuyor.

Cole beni göğsüne çektikten sonra, "Tanışma faslı bittiğine göre, hadi yemek yiyelim" diyor.

Masayı kurup yiyecekleri dağıtırken yardım etmeme izin vermiyorlar. Cole tabağımı doldurmak için zaman harcıyor, en iyi bifteği seçmeye dikkat ediyor.

Ortası soluk pembe, mükemmel bir orta, tam sevdiğim gibi. Fırından yeni çıkmış, baharatlı bebek patatesler ve yanında taze bir salata. İlk ısırığı aldığım anda ağızım sulanmaya başladı bile. Boğazımın arkasında yumuşak bir uğultu oluşuyor.

İki adam da bana bakıyor, bakışları ağızıma odaklanmış. Sertçe yutkunuyorum, midemden aşağı inen sıcaklığı görmezden geliyorum.

Cole'un annesiyle konuşmadığını ve Griffin'e çok daha yakın olduğunu zaten biliyordum ama hep daha fazlasını öğrenmek istemiştım. Boğazımı temizliyorum. "Peki, siz ikiniz nasıl tanıştınız? Cole bana biraz bahsetti ama detayları anlatmadı."

Bana dönmeden önce sanki sessiz bir konuşma yapıyormuş gibi birbirlerine bakıyorlar.

İlk cevap veren Griffin oldu. "Cole'un annesini sadece birkaç aydır tanıdıktan sonra onunla evlenmek gibi bir hata yaptım. O sırada Cole ülke dışında olduğu için onunla tanışacak vaktim bile olmadı. Ancak on dokuz yaşına geldiğinde ve eve geri taşındığında onu gerçekten tanıyabildim. Ne yazık ki bu, annesinin bir hafta sonra evden ayrılıp bana boşanma evraklarını göndermesiyle aynı zamana denk geldi."

Bu konuda üzgün görünmesini beklerdim. Ne de olsa, hızlı bir evlilikle sonuçlanan fırtınalı bir ilişki yaşamak kulağa aşk romanlarından fırlamış gibi geliyor ama o bundan sıkılmış görünüyor. Sanki geçmişinin rastgele bir parçasıymış gibi.

Ne diyeceğimi bilemediğim için "Olanlar için üzgünüm." diyorum.

Griffin homurdanıyor, kayıtsız. "Sorun değil."

"Ayrıca, beni anlaştırmadan kurtardın." Cole sırtıyor, Griffin'in onun hayatında olmasından mutlu olduğuna dair en ufak bir şüphesi yok.

Bir ebeveynin sizi terk etmesinin ne kadar acı verebileceğini çok iyi biliyorum ama bu Cole'u etkilediyse bile bunu belli etmiyor.

Karşımdaki iri adam hafifçe sırtıyor. "İşte bu."

"İkiniz yakın görünüyorsunuz." Biraz daha derine iniyorum, ne kadar denesem de sonsuz merakımı durduramıyorum. Umarım çok fazla meraklı değilimdir.

"Kesinlikle. Griffin beni hiç tanımadığı halde yanına aldı ve üniversiteye gitmeden önce bir yıl boyunca onunla kalmama izin verdi. O olmasaydı ne yapardım gerçekten bilmiyorum. Anneme ulaşamadım ve biyolojik babamla da hiç tanışmadım. Annem onun kim olduğunu hep farklı anlatırdı. Yani temelde boku yemiştin. Griffin beni yanına almasaydı, beslemeseydi, giydirmeseydi ve okul masraflarımı karşılamasaydı mahvolurdum."

Griffin'in bana uzattığı şarap bardağını alıyorum, iri eli bardağı kavırıyor. Parmakları benimkileri sıyrıyor ve

Kolumda istenmeyen karıncalanmalar oluyor. Cole yanımda otururken ona tepki vermemeliydim.

Kendimi toparlamaya çalışarak boğazımı temizliyorum. "Yani bu dört yıl önce miydi? Artık gerçekten aileden biri gibi hissediyor olmalısın."

Her iki adam da biralarından büyük yudumlar alıyor, Cole önce cevap veriyor. "Yıllar içinde birbirimize bağlandığımızı söyleyebiliriz."

Başımı eğiyorum, aralarında geçen bakışı okumaya çalışıyorum. Söylenmemiş bir şey var, sanki kendi dillerini konuşuyorlar. Çözmeye başlayamıyorum.

Griffin boğazını temizleyerek sordu: "Peki ya sen? Ailen üniversitenin yanında mı yaşıyor?"

İçim daralıyor, boğazıma asit kaçıyor. Ailem hakkında konuşmaktan nefret ediyorum. Bundan hiç iyi bir şey çıkmaz. Bazı nedenlerden dolayı, bu adamın babamın beni terk ettiğini bilmesini istemiyorum. Beni sevmeye layık bulmadığını.

Cole masanın altından kalçamı sıkıyor, sonra da fısıldayabilmek için beni kendine çekiyor: "Bizim için endişelenmene gerek olmadığını biliyorsun. Griffin seni pislik baban yüzünden yargılamayacak. Olsa olsa onu bulur ve bir güzel döver."

"Kimin izini sürüyorsun?" Griffin'in derin kerestesi yaklaşırken beni ürkütüyor.

Bizi duyabildiğini fark etmemiştim. Kadehimi bitirdiğimde şarabın tadı acıydı ve Cole tekrar doldurdu.

"Babam ben küçükken çekip gitti ve annem de hiç yanımda olmadı. Birkaç işi vardı ve bana destek olabildiği için minnettarım." Bu kadar çok çalışmak zorunda kalmasının sebebinin ben olduğumu her gün dile getirdiği gerçeğini atlıyorum. Ben olmasaydım, babam onu asla terk etmezdi.

Griffin şarabı alana kadar bir kadeh şarabı daha bitirdiğimi fark etmiyorum. "İçimden bir ses hikayenin tamamının bu olmadığını söylüyor."

Omuz silkiyorum, kendimi kesip açmadan ve tüm hasarlı parçalarımı göstermeden buna nasıl cevap vereceğimden emin değilim.

Bu iki adamda bana bunun o kadar da kötü bir şey olmayacağını hissettiren bir şey var, sanki onlara güvenirsem beni tekrar bir araya getirmeye yardım edeceklermiş gibi.

"Biraz kızarmış görünüyorsun. Belki de bu geceyi bitirmeliyiz." Cole'un sıcak başparmağı yanağımı sıyrıyor ve ben de dokunuşuna doğru eğiliyorum.

Ona güvenebileceğimi göstermek için ne kadar çok çalıştığı gözümünden kaçmıyor. Benim burada olmak istediğim kadar o da beni burada istiyor.

Ayağa kalkmaya çalışıyorum ama ayaklarım titriyor, kan beynime hücum ediyor. Güçlü, sağlam bir kol sırtımda dolanıyor, beni yakalıyor ve taze orman kokusuyla sarıyor.

Cole önümde duruyor, dudaklarında sinsi bir sırıtma belirliyor. Durgun beynimin ne olduğunu anlaması birkaç saniye sürüyor ve başımı kaldırıp Griffin'in delici mavi gözleriyle karşılaşıyorum. Etrafımızı saran ve beni yerimde tutan elektriksel bir gerilim var ve kalçalarımın arasında sıcaklık birikiyor. Bana bakıyor, alt dudağı dişlerinin arasına sıkışmış, çenesinde bir kas sanki bir şeyle savaşıyormuş gibi titriyor, sonunda gitmeme izin vermeden önce beni Cole'a doğru itiyor.

"Biraz uyu," dedikten sonra topuklarının üzerinde dönüp koridorda gözden kaybolurken sesi hırçındı.

Onun sıcaklığını kaybetmek, beni gerçeğe döndüren bir buz banyosu gibi. Az önce ne yaptım ben? Cole'un bakışlarıyla buluşmadan yere bakıyorum. Bunun için benden nefret edecek. Griffin'in dokunuşuna nasıl tepki verdiğimi fark etmemiş olmasına imkân yok. Nefesimi içime çekip kendimi olacıklara hazırlamaya çalışıyorum.

Cole'un nazik dokunuşu çenemi yukarı kaldırıyor. Dudakları benimkileri sıyrıp dikkatimi ona çekiyor.

Elini gömleğimin altından geçirip belimdeki çıplak teni okşarken boğuk bir sesle "Şu anda çok ateşlisin," diyor.

İrkilerek geri çekilmek istedim ama beni olduğum yerde tuttu, eli yavaşça kaburgamdan yukarı çıkarken gözleri karardı.

Kafes.

"Pembenin boynuna kıvrılması ve nefesinin sığ pantolonlarla çıkması beni deli ediyor" derken sesi koyu, sıvı.

Zorlu bir öpücükle ağzımı yakalıyor, dilini derinlere itiyor, beni sahipleniyor. Tüm düşünceler onun dokunuşunda kayboluyor, sanki kalbimin atışına kadar beni kontrol ediyor.

Elleri kıcımlı kavlıyor, bacaklarım kalçalarının etrafını sarana kadar beni yukarı çekiyor. Sert siki içime girerken nefes nefese kalıyorum, basınç doğrudan klitorisime karşı. Her yerime dokunduğunda hareketleri vahşileşiyor ve arkalarında sıcak arzu izleri bırakıyor. Bir doğum kontrol implantına sahip olduğum için hiç bu kadar minnettar olmamıştım.

Açılan düşün hafif sesi beni kendimden uzaklaştırdı. "Odaya gitmeliyiz."

Başını benimkine yaklaştırıyor, birkaç nefes aldıktan sonra tutuşunu bırakıyor ve ayaklarımın yere yerleşmesine izin veriyor. "Seni burada soymadan önce kaçmak için iki saniyen var."

Sertçe yutkunuyorum ve sadece bir adım arkamda olduğunu bilerek koridorda hızla ilerliyorum. Kapı çarpmadan önce odaya bir adımdan fazla yaklaşmamıştık ve beni kapıya doğru itti, ağzı anında benimkinde sıcaktı. Taytımı ve tangamı yere atmadan önce sadece gömleğimi ve sütyenimi çıkarmak için ayrılıyor.

Bana bakmak için geri çekiliyor, boğazının derinliklerinde hırlıyor. "Çok güzel lan."

Meme ucumu sertçe emerken ağzı etrafımı sarıyor ve benden sıkı bir çığlık çıkarıyor. Acıtıyor ama durmasını istemiyorum. Parmaklarım pantolonuna dolanıyor, umutsuzca aşağı itmeye çalışıyorum. Kıkırdıyor ve siki göbeğime dayanana kadar pantolonun geri kalanını itiyor.

Yüzü o kadar yakın ki, sikini ıslaklığımınla kaplarken nefesleri benimkilere karışıyor. "Siktir, bebeğim."

Kalçalarını sıkıca birbirine bastırıyor, sikini aralarında hapsediyor, ileri geri kaydırırken gözleri kararıyor.

Kalçalarını her itişinde, sikinin tabanı klitorisime sürtünüyor ve içimde sıkı bir düğüm oluşturunca kadar vücuduma zevk veriyor.

Cole'un nefesleri keskinleşiyor, beni kapıya doğru iterken hareketleri sarsılıyor. Bizi serbest bırakmaya yaklaştırken berrak yeşil gözleri beni tüketiyor. Daha önce hiç böyle bir şey yapmamıştım. Neredeyse masum olan bir şeyin bu kadar harika hissettirebileceğini bilmiyordum. Parmaklarım omuzlarına saplanıyor, ince kumaş tırnaklarımın onu zedelemesini engellemek için hiçbir şey yapmıyor.

İnliyorum ve ağzımı kapatarak seslerin dışarı çıkmasını engellemeye çalışıyorum.

Elini çekip alt dudağımı ısıyor. "Seni duymak istiyorum."

Bir sonraki inlemem daha da yüksek, ama bu noktada umurumda değil. Kalçalarım kendi kendine hareket ediyor, pratikte daha fazlası için ona yalvarıyor.

"Benim için gel," diyor ve sanki beni kontrol ediyormuş gibi, bedenim yıldızları görene kadar içimden elektrik fişkırtarak karşılık veriyor.

Geri çekiliyor ve karnımı kendi boşalmasıyla kaplıyor. Parmaklarıyla döllerini tenime masaj yaparak yedirirken başı benimkine düşüyor.

"Böyle iyi görünüyorsun."

Kendimi zar zor ayakta tutabiliyorum ve o da bir kolunu sırtıma dolayarak beni destekliyor. Nefes alıp veriyorum, mantığımın bir kısmını geri kazanmaya çalışıyorum.

"Duş almalıyız." Sesim ancak bir fısıltının üzerinde.

Başını hayır anlamında sallıyor. "Seninle işim bitmeye yakın bile değil."

Aşağı bakıyorum, hâlâ bu kadar sert olması beni şok ediyor.

"Şaşırmış gibi bakma." Beni kolayca kaldırıp yatağa bırakıyor, sonra da gömleğini çıkarıyor.

Ağzım sulanıyor. Onu kaç kez görürsem göreyim, ne kadar ateşli olduğuna asla alışamıyorum. Geniş gövdesine mükemmel bir şekilde uyan kaslarla kaplı.

Elimi kaldırıp karnına götürüyor ve bana ukala bir gülümseme veriyor. "Gördüğün hoşuna gitti mi?"

Gözlerimi deviriyorum. "Bunun cevabını zaten biliyorsun."

Uzanıp meme ucumu çimdikliyor. "Bu duymaktan hoşlanmadığım anlamına gelmez."

"Evet."

"Evet, ne?" diye soruyor beni kalçalarımın tutup kaldırırken, böylece kığım yataktan kalkıyor ve bacaklarım birbirine yapışıyor, durduğu yerde tek omzunun üzerinden sarkıyor.

Gözlerimi kısarak ona cevap veriyorum. "Evet, çok seksisin." "İşte benim kızım." Aletini sonuna kadar içime soktu.

üsse.

Nefes almakta zorlanırken ciğerlerim güçten çöküyor ve başım güçsüzleşiyor. O çok büyük, çok derin, çok fazla, aynı zamanda bir şekilde yeterli değil.

"Çekil," diye yalvarıyorum ve o da hemen çekilip tekrar içime giriyor.

Hızlı olmasını bekliyorum, ama neredeyse acı verecek kadar yavaş, her itişinde beni çıldırtıyor.

"Lütfen."

Yatağın ortasına kaldırılıyorum ve içime girip beni tamamen doldurmadan önce ellerim ve dizlerim üzerinde ters çevriliyorum. Bu açıyla daha da derinleşiyor ve neredeyse dayanılamayacak kadar fazla.

"Böyle yalvardığında bana ne yaptığın hakkında hiçbir fikrin yok." Kalçalarımı kavırıyor ve kendini bana çarpıyor, bayılmanın eşiğinde görüşüm kararına kadar başıma kan hücum ediyor.

Durmasını istemiyorum. Hayatımda hiç bu kadar tahrik olmamıştım.

Kolunu göğsüme doluyor ve sırtımı göğsüne doğru çekiyor. Yeni aç daha da yoğun. İki parmağını dişlerimin arasına sokup göğsüme gömüyor.

Ağızma. Tadını emiyorum, onun sikinin amıma girdiği gibi onlar da beni ele geçirirken inliyorum.

Bu his çok baskın ve zihnim kararmaya başlıyor, önümdeki manzaranın yerini başka bir şey alıyor.

Düşünmemem gereken bir şey. Sınırların dışında bir şey.

Hayal gücüm Cole'un parmaklarını Griffin'in kalın sikine dönüştürüyor ve boğazımın derinliklerine itiyor. Ağızımı doldururken geniş ve sıcak. Dilimi alt tarafında gezdiriyorum, döndürüyorum ve ben öğürene ve gözlerim sulanana kadar daha derine itiyor. Geri çekilmiyor, hareketi tekrar tekrar tekrarlıyor.

İnliyorum, üvey babası ağızımı tutarken kalçalarım Cole'un sikine doğru geri sallanıyor.

Cole'un kalın parmakları, sikinin bana girdiği yeri çevrelemeden önce klitorisimi sıyrıyor. "Amin etrafımda kenetleniyor ve yanlarımdan aşağı damlıyorsun. Aklından ne tür yaramaz düşünceler geçiyor?"

Suçluluk duygusu beni gerçekliğe geri çekiyor, ama Cole parmaklarını çekmiyor, bunun yerine üçüncüsünü ekleyerek ağızımı neredeyse acı verici bir şekilde geriyor.

"Ben senin amını sikerken birinin de ağızını sikmesini ister misin?"

Orgazmım hiç yaşamadığım bir güçle tekrar tekrar içime çarparken haykırıyorum.

Cole beni uçurumun kenarına kadar takip ederken sıcak sıvı içime doluyor.

Başım arkaya düşüyor, titreme hala omurgamdan aşağı inerken uzuvlarım hareket edemiyor.

Cole'un dişleri kulağımı ısıyor. "Bir daha asla benden bir şey saklama. Senin her kirli parçanı istiyorum. Hepsi benim."

Sözleri içimi sıcaklıkla, tutunmak istediğim baştan çıkarıcı bir güvenlik duygusuyla dolduruyor. Başımı sallayarak onaylıyorum, tek kelime bile edemiyorum. Yorgunluğun ötesindeyim. Hayatımın büyük bölümünde erkeklerin onayını kovaladım ama hiçbiri onunla kıyaslanamaz.

Beni kollarıyla sarıyor, yüzümü göğsüne çekiyor ve battaniyeleri üzerimize örtüyor. Parmaklarım onun üzerinde bıraktığım izleri takip ediyor ve daha fazlasını bırakma ihtiyacıyla doluyorum. Herkesin görmesi için onu işaretlemek. Hiç kimseye ait olmak istemedim, ama eğer o olursa, sanırım bunu sorun etmem. Sanırım kendimi güvende hissederdim.

Bölüm 4

Griffin

Baltanın darbesi kollarımda yankılanırken tahta parçası ikiye ayrılıyor. Parçaları sağ tarafımda giderek büyüyen yığının içine atıyorum. Gün doğumundan beri buradayım, uyuyamıyorum. Gözlerimi her kapattığımda, onun mükemmel vücudunu, yumuşak kalçalarını, kıvrımlı belini ve tatlı göğüslerini görüyorum. Bana o tatlı, utangaç gülümsemesini veriyor ve ben bitiyorum. Cole ona tekrar tekrar çığlık attırırken çıkardığı sesi aklımdan asla çıkaramayacağım. Onlarınkinin yanındaki odayı asla seçmemeliydim ama değiştirmeye de kıyamadım. Onları dinlerken sikim elimde kaya gibi sertleşmişken olmazdı. Onlar durduktan sonra bile uyumak imkânsız hale geldi.

Kollarımı bir kavis çizerek aşağı doğru sallıyorum ve tahta, baltanın keskin bıçağının altında kolayca parçalanıyor.

Bu sabah buraya kafamı boşaltmak için geldim, düşüncelerimi dağıtmak için biraz fiziksel emek harcadım. Alnımda ter oluşuyor. İçim dışım yanıyormuş gibi hissediyorum ve soğuktan endişelenerek gömleğimi çıkarıp yüzümü onunla siliyorum.

Ayak sesleri yanıma kadar geliyor ve Cole yanımdaki kütüğün üzerinde bir tahta parçası duruyor.

"Günaydın." Bana bakmasa da muzip bir gülümseme takınıyor ve sesi alaycı.

Baltamın altında bir tahta parçası daha parçalanıyor ve homurdanarak cevap veriyorum. "Günaydın."

Uyuyamamamın sebebi bu çocuk ve o da bunu biliyor. "Dün gece seni duyabiliyordum."

Bir kütük daha hazırlarken kıkırdıyor. "Biliyorum. Sırf senin için çılgılık attırdım."

"İşe yaradı amına koyayım. Senin yaşından beri böyle otuz bir çekmemiştim." Kotumu düzelterek inledim. "Hâlâ sertim amına koyayım." Tatlı küçük ağzının onun için bu sesleri çıkarırken nasıl görüldüğünü hayal etmekten kendimi alamıyorum. Aramızda sıkışmış, bizi aynı anda içine alırken nasıl hissederci. İsimlerimizi haykırırken tırnakları sırtıma batar mıydı? Bu düşünce tamamen bağımlılık yapıyor. Bir kez başladığımda, durabileceğimden emin değilim.

Bir parça daha doğruyorum, "Sence o mu?" diye sorarken kaslarım yanıyor.

"Seviyorum. Onu seviyorum."

İki yıl önce Cole beni biriyle sevişirken gördü ve çılgına döndü. Başta buna bir anlam verememiştim. Elbette garipti ama o zamanlar ikimiz de yetişkindik. Kız gidene ve Cole eve zil zurna sarhoş gelene kadar anlamamıştım. Hiçbir kızın aramıza girmesini istemiyordu. İlk başta anlamadım. Bekâr kalacak değildik ve ne kadar büyümüş olursa olsun, kendi oğlumu becermekle ilgilenmiyordum. Geri çekilip ona bunun asla olmayacağını söylediğimde, kollarımı kavradı ve dinlemem için bana bağırdı. Bir çift olmamızı istemiyordu. Aramızda paylaşabileceğimiz bir kız bulmak istiyordu. Ailemizin bir parçası olmak için. En az bizim kadar bütünleşmek. Hayatımızı sonsuza dek sağlamlaştıran bir yapboz parçası gibi mükemmel uyum sağlayan biri. Hastalıklı, çarpık, sapkın bir yanım bu fikri fazlasıyla sevdi. İkimizin de değer verebileceği, ikimizin de içinde var olan o derin boşluğu doldurabilecek biri. Eğer Eve'in o kız olabileceğini söylüyorsa, bunu istediğimi inkâr edemem ama Cole'un mutluluğu pahasına değil.

Bana dönüp kaşlarını kaldırdı. "Bana yalan söyleme ve ilgilenmediğini söyleme."

Beni ne zaman bu kadar kolay okumaya başladı?

"Okuyorum." "Pekala, devam edelim."

Gözlerinde bir kıvılcım var, uzun zamandır görmediğim bir heyecan. Bu kızı gerçekten önemsiyor. Nedenini anlayabiliyorum. Sadece bir gün oldu ve şimdiden onun büyüüne kapıldığımı hissedebiliyorum.

"Onu sevdiğini mi söyledin? Bu kolayca yüzümüze patlayabilir. Ondan çok şey istiyoruz. Onu kaybetme riskini göze alıyor musun? Sevdiğin birini kaybetmeye gerçekten hazır mısın?"

Baltasını yere bırakıyor ve ellerini önce yüzüne sonra saçlarına sürüyor. Cevap verirken perişan görünüyor. "Eğer giderse, o zaman başlangıçta doğru kişi değildi."

"Onu seçersen benim için sorun olmayacağını biliyorsun. Sırf anlaştık diye bunu yapmak zorunda değilsin. Bu bir tür kan anlaşması değil."

"Siktir git. Sana nasıl baktığını gördüm. Dün gece sanki ağzını sikiyormuşsun gibi parmaklarımı emerken seni hayal ettiğinden eminim."

İnliyorum, sikim acı verici bir şekilde sertleşiyor. Böyle şeyler söylemeye devam ederse kendimi kontrol edemeyeceğim. Onu korkutup kaçırmak istemeyiz. "Buna doğrudan yaklaşamayız. Buna alışması için zamana ihtiyacı var."

"Buraya gelmenin zamanı gelmişti. İstedğim tek aile tipi bu ve onun da buna uyacağını biliyorum. Sana söylüyorum, o bizim için yaratılmış. Sadece seni biraz tanıması gerekiyor."

"İşinizin başına dönün." Kollarım yanana ve sırtımdan ter akana kadar odun kesiyorum. Düşündükçe Cole'un haklı olduğunu daha çok düşünüyorum. O bizim için doğru kişi.

Bölüm 5

Eve

Odamdan çıkarken burnuma derin bir kahve kokusu doluyor. Arkamı döndüğümde Cole'un orada olmadığını gördüm. Onun yerine battaniyeleri üzerime örtmüştü. Saate hızlı bir bakış, normalden çok daha geç uyuduğumu söylüyor.

Mutfağa doğru ilerleyerek kendime bir kahve koyuyorum, pencereden dışarı baktığımda gözlerim hala yarı kapalı, ağzım bir anda açık kalıyor.

Cole ve Griffin dışarıda odun kesiyorlar... üstsüz. Etrafları karla kaplı ama ter hâlâ esneyen kaslarından akıyor. Her bir parçayı kesip yanlarındaki devasa yığını doldururken birlikte hareket ediyorlar. Görünüşe bakılırsa saatlerdir oradalar. Ağzım o kadar sulanıyor ki, salyalarımın akmamasına şaşıyorum. Gözlerimi iki adamdan da alamıyorum. Cole yanımdayken Griffin'e baktığım için kendimi suçlu hissetmeliyim ama ikisinin birbirine bu kadar yakın olmasında kalçalarımın arasında sıcaklık birikmesine neden olan bir şey var. Baltalarını fırlattıklarında ve Griffin Cole'u yandan kucakladığında dizlerimin bağı çözülüyor. Aptalca bir şey yapmadan önce etrafımda dönüyorum ve bir elimle kendimi tezgâha yaslıyorum. Bunu bir daha görmeye dayanabileceğimi sanmıyorum.

Arka kapı açılıyor, önce Cole içeri giriyor ve bana doğru ilerliyor. "Günaydın Eve." Bana sıkıca sarılıyor ve teri her tarafıma bulaşıyor.

"İğrenç." Misk kokusunda geri çekilmemi gerektirecek bir şey olmamasına rağmen geri itiyorum. Sorun şu ki, ona dokunmaya devam edersem, duramayacağım.

Cole alımdan öpüyor, sonra beni bırakıyor ve Griffin'in uzattığı su şişesini alıp birkaç büyük yudumda içiyor.

"Ben duş alacağım. Bugün seni özel bir yere götüreceğiz."

Merak beni çekiyor. "Bana şimdi söyleyemez misin?"

"Hayır. Bu bir sürpriz." Boğazının altından kıkırdıyor. "Eşyalarını topla. Uzun sürmeyecek."

Eşyalarımı ararken kahvemi bitirmek için acele etmiyorum. Cole ve Griffin'in üstsüz ve odun keserkenki hallerini aklımdan çıkaramayınca otomatik pilotta yatak odasına doğru yürüyorum. Eldivenlerimin çantamda olduğunu sanıyordum ama bavuluma koymuş olmalıyım. Kapıyı açtım, gizlice girip çıkmayı planlıyordum ama donup kaldım.

Griffin odanın ortasında duruyor ve saçlarını kuruturken yüzünü örten beyaz bir havlu dışında üzerinde hiçbir şey yok. Kafamın içinde alarm zilleri çalıyor, kaçmamı söylüyor ama kendimi alamıyorum. Kolları hareket ettikçe kalın kasları dalgalanıyor, karın kasları V şeklinde dönerek devasa sikine doğru ilerliyor. Kalın ve uzun, belirgin damarları boylu boyunca uzanıyor. Kalbim göğsümde hızla çarpıyor, ağır bir şehvet midemden geçerek doğrudan merkezime yöneliyor. Klitorisimin umutsuzca ihtiyaç duyduğu sürtünmeyi uygulamak için ona dokunmam için bana yalvarıyor. Arzu daha da yoğunlaştıkça bacaklarımı birbirine kenetliyorum.

"Sanırım yanlış odadasın, bebeğim." Koyu renk gözleriyle bana bakıyor, başka yere bakmıyor.

Gerçeklik bana çarptı. Vay anasını.

"Özür dilerim," diye ciyaklıyorum ve kolayca felaketim olabilecek bir şeyden zar zor kaçarak odadan dışarı fırlıyorum.

Yatak odasının kapısını arkamdan kapattım, nefesimi tutmaya çalışırken duvara yaslandım. Klitorisim hâlâ dokunulma ihtiyacıyla zonkluyor.

Cole banyodan çıkıyor, havluyu beline sarmış. Yaklaşıyor, su damlaları gömleğimi ıslatana kadar önümdeki boşluğu çalıyor. Dudaklarıma nazik bir öpücük kondurmadan önce başparmağı yanağımda geziniyor.

"İyi misin? Biraz kızarmış görünüyorsun."

Bir dakika önce hissettiğim şehvet yerini suçluluğa bıraktı. Bunu ona nasıl yapabildim? Bunca zamandır çok mükemmeldi ve ben aptallık ettim.

"Özür dilerim," diye fısıldıyorum.

Başparmağını alt dudağımda gezdirerek kalbimin yerinden fırlamasına neden oluyor. "Sen iyi olduğun sürece üzülecek bir şey yok."

Neden tam olarak ne olduğunu biliyormuş gibi konuşuyor? Sanki bunu sorun etmeyecekmiş gibi. Olamaz. Az önce yaptığım şeyi sorun etmeyecek bir erkek arkadaş yok.

Ona söylemeliyim.

Beni affetmesi için yalvarmalıyım ama yapamam.

Çok bencelim ve onu kaybetmek istemiyorum.

Başımı göğsüne yaslayıp onu içime çekiyorum, kollarıyla beni sarması beni rahatlatıyor. Bir daha böyle bir şey yapmayacağım.

Başımı kaldırıp geriye yatırıyorum. "Eldivenlerimi burada unutmuşum."

Çenemin altına hafifçe vuruyor, sonra ellerimi ellerinin arasında ovuşturuyor. "Bunları kaçırmama izin veremem."

Ona zayıf bir gülümseme veriyorum, bakışlarını karşılayamıyorum. Etrafında ancak sıkışarak çıkabileceğim kadar yer var ve odadan çıkmadan önce elimden geldiğince çabuk eldivenlerimi kapıyorum. Neden bugün hep kaçıyormuşum gibi hissediyorum?

Ckapt'ca W

Eve

Griffin'in Range Rover'ının arkasına tırmanırken COLE bana bir seyahat kahve kupası uzatıyor. Benim için bir sürprizleri olduğunu söyledi ama ne olduğunu söylemedi. Bildiğim tek şey sıkı giyinmem gerektiğiydi. Kışlık montumu, eldivenlerimi ve botlarımı giymiş bir halde, cipin virajlı dağ yollarında ilerleyişini camdan izliyorum. Buraya gelirkenki halinden farklı görünüyor, karla kaplı ağaçlardan yansıyan ışık her şeyin bir tablodan fırlamış gibi görünmesine neden oluyor.

Birkaç dakika içinde yeşil metal çatılı ahşap bir binaya yanaşıyoruz. Otopark rölantide çalışan kamyonlarla dolu, egzozlarından dumanlar çıkıyor. Beş kişilik bir aile yanımızdaki araçtan atlıyor, anneleri eldivenlerini giymelerine yardım ederken çocuklar sırtıyor. Heyecanları camın arkasından neredeyse hissediliyor.

"Ne yapacağımızı biliyor musun?" Griffin sürücü koltuğunda dönüp bana baktığı yerden soruyor. Cole onun yanında, bana sıcak bir gülümseme veriyor.

Dışarıda olanları fark edemeyecek kadar kendimi kaybetmiştim. "Um..." İpucu bulmak için etrafıma bakındım ve araba sıralarının arasından kırmızı el yazısıyla yazılmış büyük bir tabelayı seçebildim: "Mary'nin Noel Ağaçları."

Gözlerim etrafıma odaklanırken göğsümde çocuksu bir neşe oluşuyor. Sonunda, adamların hepsinin ellerinde testere taşıdığını fark ediyorum.

eller ve ip.

"Ağaç mı alıyoruz?" Başımın dönmesini engelleyemiyorum. Aklımı kaçırdığımı düşünüyor olmalılar. Yetişkin kadınlar Noel ağacı gibi sıradan bir şey için bu kadar heyecanlanmamalı ama bu deneyimle ilgili her şey benim için yeni.

Griffin'in keskin mavi gözleri yüzümü tarıyor ve yumuşuyor. "Elbette öyle, bebeğim. Sen seç."

Bu lakap içimde bir şeyleri harekete geçiriyor ve nasıl tepki vereceğini görmek için Cole'a bakıyorum. Üvey babasını yere sermeye hazırlanmasını bekliyordum ama bana gevşek, mutlu bir gülümseme veriyor. Sanki her şey onun istediği gibi gidiyormuş gibi.

Arka koltuktan çıkıyorum, ayaklarım yere değerken botlarım karda çıtırdıyor. Bir rüzgâr esiyor, beremin köşesini de beraberinde kaldırıyor ve omurgamdan aşağı bir ürperti gönderiyor.

Griffin hızlı davranıp örme kumaşı kaçamadan yakalıyor.

"Bunu kaybetmek istemezdim," diyor şapkamı yerine yerleştirirken.

Boynum boyunca yükselen tüylerimin soğukla hiçbir ilgisi yok ve her şey parmaklarının geri çekilirken çenemin alt tarafını nasıl sıyırdığıyla ilgili.

"Hazır mıyız? Hadi gidelim." Güçlü kolları arkamdan beni sarıyor ve Cole çenesini başımın üstüne bırakıyor. Sıcaklığı paltomun içine işliyor ve kendimi anında onun içinde rahatlarım buluyorum. Her şeyi eğlenceli hissettiren bir tarzı var, sanki eğlendiğinizi saklamak için hiçbir neden yokmuş gibi.

Annem için imajın her şey olduğu, ilgilendiği erkeğe mükemmel bir paket sunduğu yetiştirilme tarzıma tamamen yabancıydı. Bu da sessizce oturan, asla fazla heyecanlanmayan, neredeyse sessiz bir çocuğu içeriyordu.

Cole'un parmakları benimkilerle iç içe geçiyor ve beni peşinden sürüklüyor. "İlk gelen ağacı seçecek."

Bırakıyor ve arabaların arasındaki koridora doğru koşuyor, ben de peşinden koşuyorum.

"Hey! Griffin zaten yapabileceğimi söyledi."

Cole önümde kayboluyor, 1.85'lik boyum ona yetişmemi imkânsız kılıyor. Cole kollarını boynuma dolayıp beni kucakladığında, koşum yavaşlayıp yürüyüşten biraz daha hızlı bir koşuya dönüştüğünde nefes nefese kalıyorum.

"Bu hiç adil değil," diyorum nefes nefese.

Boğazının arkasından mırıldanıyor ve sırtıyor. "Bir öpücük için kazanmana izin vereceğim."

Ben karşılık veremediğim dudakları benimkilere yapıştı bile. Yumuşak başlıyor ama parmaklarım ceketinin içine kıvrılana kadar hızla artıyor.

"Siz ikiniz bunu eve saklayın. Bu bir aile etkinliği," diyor Griffin, belimden tutup beni Cole'dan uzaklaştırırken sesi hafif.

Yanaklarımdaki ısı kıvrılıyor, utançtan yakut kırmızısına döndüğüne şüphe yok. "Özür dilerim."

Paltomun kalın kumaşının arasından kalçamın kıvrımını sıkıyor ve sonra bırakıyor. "İyi hissettiren şeyi yaptığın için asla özür dileme. Şimdi, tüm iyiler gitmeden acele et."

Seçebileceğimi söylemiş olabilirler, ama ne zaman bir ağacı işaret etsem, her iki adam da bana biraz daha dikkatli bakarsak daha büyük, daha dolgun, daha iyi bir tane bulabileceğimizi söyledi.

Arka sıraya ulaştığımızda ayak parmaklarım kaskatı kesilmişti.

Cole uzun, alçak bir ıslık çıkarır. "Bu. Bu. Bu. Bir."

Acayip büyük. En az on iki metre havada duran ağacın ucunu görebilmek için boynumu eğmem gerekiyor. Tabanı kollarım kadar geniş.

Ağzım açık kaldı. "Emin misin...? Bunu sığdırabilir miyiz?"

"Sadece sabırlı olmak gerekiyor. Her zaman uygun hale getirebiliriz." Cole bana göz kırpmıyor ve yüzümün alev aldığını hissedebiliyorum.

Griffin boğazını temizliyor ve başka tarafa bakıyor ama ağzının nasıl sırttığını görebiliyorum.

"Sanırım bunun içine girdim," diye homurdandım.

Ağacı başka bir ağaca bağladıkları bir sihir yapıyorlar, sonra istedikleri yönde güvenli bir şekilde alçalması için hassas bir açıyla kesiyorlar. Dallar yumuşak bir gümbürtüyle yere çarpıyor, kar bir bulut gibi etrafımızda yükseliyor. Görüşüm netleştğinde, Noel ağacı yerden daha da büyük görünüyor.

"Bunu nasıl taşıyacağız?" Ben soruyorum.

"Sana yardım edeyim." On yedi yaşından büyük olmayan bir çocuk geliyor ve kızağını devasa ağacın yanına yerleştiriyor. Üçünün birden yuvarlaması gerekiyor.

"Siz ikiniz gidip biraz sıcak çikolata alın. Ben sarmasına yardım edeyim, sonra arabada buluşuruz," diyor Griffin ve çocukla birlikte ipin ucundan tutup ağırlığı arkalarından sürüklüyorlar.

"Adamı duydunuz. Sıcak çikolata."

Binanın içi sıcak ve rahattır. Her yer Noel Baba'nın köyü gibi görünüyor. Satın alınabilecek süsleri göstermek için süslenmiş ağaçlar. Kurabiye kalıplarından çelenklere kadar her şeyin bulunduğu koridorlar. Göğsümde bir parıltı oluyor ve ailelerin mekanda dolaşmasını izlerken gözlerimin arkası yanmaya başlıyor.

Cole yanıma geliyor, üstünden buhar çıkan bir strafor bardak uzatıyor ve beni otoparka götürüyor.

Bana şöyle bir bakıyor ve elini yüzüme götürerek gözümün altını siliyor. "Neyin var?"

"Her şey mükemmel." Mantıklı gelmediğini biliyorum ama başka türlü açıklayamıyorum.

"Peki, tüm bu mükemmelliğe ben de dahil miyim?" Bana ukala bir gülümseme veriyor.

Sıcak çikolatamı dökmemek için elimden geleni yaparak kahkahamı bastırıyorum. "Sanırım öyle."

Beni kollarıyla sarıyor ve kulağıma sokularak kendine çekiyor. "Öyle tahmin ediyorsun, değil mi? Emin olman için ne yapmam gerekiyor?"

Alçak kerestesi midemde kıvrılırken nefesim kesiliyor.

"İkinizi bir saniye bile yalnız bırakamam," diyor Griffin yanımdan azarlayarak. "Arabaya binin."

"Evet, baba." Refleks olarak söyledim ve gözlerim kocaman oldu.

Beklenmedik bir şey yaptığımı bana söyleyen, üzerime dikilmiş kapüşonlu gözleri. Griffin botlarının parmak uçları benimkilere değene kadar aramızdaki mesafeyi kapatıyor, sırtım Cole'un göğsüne bastırıyor. Cole kalçalarımı nazikçe kavrayıp Griffin daha da yaklaşırken beni yerimde tutarken zaman etrafımızda yavaşlıyor. Beklenti kaburgalarımın altında dönerken, derimin altında karıncalanan elektrik çatırdıyor. Ne olacağından emin değilim ama beklediğimi biliyorum. Her saniye sonsuzluk gibi geliyor. Kıpırdamadan durursam, belki ona sahip olabilirim.

"Affedersiniz." Genç bir anne bebek arabasıyla yanıma geliyor ve ben irkilerek uzaklaşıyorum.

Ellerimle yüzümü kapattım. Ne düşünüyordum ki?

Eve dönüş yolculuğu olaysızdı. Çocuklar ön koltukta birbirlerine gülüyorlar. Kolay ve çok doğal. Bunu yıllardır yaptıkları çok açık. Onları izlerken göğsümde bir sızı oluşuyor, yakın olabileceğiniz bir ailenizin olmasının nasıl bir şey olduğunu merak ediyorum. Daha derine bakarsam, sahip oldukları şeyi sadece kıskanmadığımı itiraf edebilirim; onlarla birlikte bunun bir parçası olmak istiyorum. Beni bir hafta sonundan daha uzun süre ailelerine kabul etmeleri için. Cole ve ben

şehre geri dönecek. O kendi dairesinde kalırken ben de kendi köhne dairemde olacağım ve o yalnızlık sinsice geri dönecek...

Cole yüzünü bana dönene kadar koltuğunda dönüyor. "Çok sessizsin.

Her şey yolunda mı?"

Kafamın içine çok fazla girdiğimi nasıl anlıyor? Beni nasıl çekip çıkaracağını nasıl biliyor?

"Sadece biraz yorgunum."

Bana inanmıyormuş gibi kaşları seğiriyor ama sesi yumuşak, "Seni eve götüreceğiz, biz bu ağacı kurarken sen de kitabını okuyabilirsin" diyor.

"Yardım edebilirim," diye itiraz ediyorum.

Griffin, "Asla olmaz. Biz onu stabilize edene kadar o şeyin yanına bile yaklaşmayacaksın."

Tartıştım ama kimi kandırıyorum ki? Onlar bu işi çözene kadar arkama yaslanıp okumaktan çok mutluyum.

Kulübenin uzun araba yoluna girip ön tarafa park ediyoruz. Çocuklar dışarı çıkmadan önce onu aşağı indirmenin en iyi yolu hakkında tartışmaya başladılar bile.

Griffin beni güvenli bir mesafede olduğunu düşündüğü bir yere götürüyor. "Burada kal."

Ses tonunda bir emir var ve tekrar evet baba deme isteğime karşı koyuyorum. Küçük bir parçam tepkilerinin daha da yoğun olup olmadığını görmek istiyor. Ateşle oynadığım hissine kapılıyorum, ama ağaç arabanın kaputundan kaymadan ve ucu sallanıp bana doğru gelmeden önce bunu çok fazla düşünecek zamanım olmuyor.

Aradaki mesafeye rağmen darbeden kaçamayacağımı anlıyorum ve kendimi korumak için kollarımı kaldırıyorum. Geriye itildim, evin yan tarafına yaslandım, geniş, kabarık bir göğüs tarafından olduğum yerde sabitlendim.

Griffin'in kasları, uzun bir nefes vermeden önce kendini tutuyormuş gibi esniyor. "Kahretsin, bu kötü olabilirdi." Çenemi kaldırıyor ve yaralarımı kontrol ediyor. "İyi misin?"

"Evet." Kelimeleri güçlkle çıkarıyorum, o hala bu kadar yakinken ciğerlerim çalışmayı reddediyor.

"Böldüğüm için üzgünüm. Sevimli anınıza daha sonra devam etmeniz gerekecek. Burada biraz yardıma ihtiyacım var," diyor Cole, daha fazla eğilmesini engellemek için ağacı tuttuğu yerden.

Griffin geri çekilip başını sallamadan önce dudaklarıma bir kez daha bakıyor. "Pekâlâ evlat. Ben de geliyorum."

"Sen kime ufaklık diyorsun, ihtiyar?" Cole ağır yükün altında homurdanıyor.

Biraz karmaşık manevralar gerektirse de sonunda onu aşağı indirmeyi ve kendi derme çatma kızaklarına bindirmeyi başarırlar.

Cole yanıma geliyor, nefesini tutmaya çalışırken göğsü hızla inip kalkıyor. "Biz gerisini hallederken neden içeri girip rahatlamıyorsun?"

"Yardıma ihtiyacın olmadığına emin misin?" diye sordum.

Saçımın bir tutamını kulağımın arkasına sıkıştırıyor ve beremi aşağıya çekiyor. "Eğer burada olursan senin için endişeleniriz."

Griffin'e bakıyorum ve o da başını sallıyor. "Tamam o zaman. İçeride görüşürüz."

Kitabımın zihnimi rahatlatması, koltuğa yerleşmeme yardımcı olması uzun sürmüyor. Tükettiğim her bölümle birlikte dünya uzaklarda kayboluyor. Oturma odası geniş, bu yüzden başıboş bir dalın çarpma tehlikesi yaşamayacağım kadar uzakta oturuyorum. Ancak Cole sonunda bana katıldığında, bacaklarımı kucağına çekip dalgın dalgın ayaklarıma masaj yaptığında başımı kaldırıp bakıyorum. Ağaç dimdik ayakta duruyor ama dalları garip şekillerde bükülmüş, plastikle sıkıca sarıldığı için gövdeye yakın duruyor. Daha önce hiç gerçek bir ağacım olmamıştı ama bu doğru görünmüyor. "Böyle mi olması gerekiyordu?"

Griffin kıkırdayarak Cole'a bir bira uzatıyor ve karşımızdaki kanepeye oturuyor. "Yirmi dört saate ihtiyacı var

sonra onu kabartıp süsleyebiliriz." "Süslemeleriniz mi var?"

"Başka neden bir ağaç alalım ki?"

Cole başparmağını ayağıma bastırırken başımı kolçağa yaslayıp mırıldanıyorum. "Sanırım seni ağaç süsleyen bir tip olarak hayal etmemiştim."

Griffin televizyonu açıyor ve cevap vermeden önce Bruins maçını açıyor. "Ailemle vakit geçirmekle ilgili her şeyi severim."

Sözleri içime yerleşirken boğazım düğümleniyor. Burada sadece üçümüz varız ve bir şekilde beni de buna dahil hissettirdi.

Bölüm 7

Eve

Ne kadar zamandır okuduğumdan emin değilim ama kafamı kaldırdığımda güneş çoktan batmış oluyor.

Cole bana gülümsüyor. "İyi kitap mı?"

Yanaklarım kızardı çünkü filmde beni kıvrandıran birden fazla sahne vardı.

Boğazımı temizliyorum. "Hmmm? Gerçekten iyi."

Başparmağını alt dudağımın üzerinde gezdirerek onu dişlerimden kurtarıyor. "Bir gün benim için okumak zorunda kalacaksın."

Utancım ağır basıyor ama cazip olduğunu da inkar edemiyorum. Okuduğum şeyler hoşuna gider miydi? Onları benimle yapmaya istekli olur muydu?

Sırtısına bakılırsa, kitaplarımda ne olduğunu çok iyi biliyor.

Hokey oyununun bittiğini ve onun Xbox'a geçtiğini anlamam birkaç saniye sürüyor. Elinde parmaklarından sarkan bir kumanda var.

"Oynamak ister misin?"

Başımı salladım. "Olmaz öyle şey. Ben korkunç biriyim."

"Eğlencenin yarısı bu." Kirpiklerinin arasından bana bakıyor, yuvarlak gözleri yalvarıyor. "Hadi ama. Benimle oyna."

Bunu kazanmamın mümkün olmadığını bildiğim için nefesimi bıraktım. "Tamam, ama berbat olduğumda benimle dalga geçmek yok."

"Asla yapmam."

Bunu göreceğiz. Sanırım benim ne kadar kötü olduğumu hafife alıyor.

Cole sonunda içinde tuttuğu kahkahayı attığında beş maç geride kalmıştık.

Başım kanepenin arkasına çarparak arkama yaslanıyorum. "Seni uyarmıştım."

"Onu neye karşı uyardın?" Griffin odaya girerek söylüyor. Elinde her birimize dağıttığı birkaç kutu bira daha var.

Ellerimle gözlerimi kapatarak inliyorum. "Video oyunlarında berbat olduğumu."

Üzerime eğilen büyük bir varlığın hissi duyularımı doldururken, ormanın zengin kokusu her nefes alışımında burnuma doluyor. Cole'un yanımda ve Griffin'in üzerimde olduğu hissi başımı bulanıklaştırıyor.

İri, sert parmaklar bileğimi sarıyor ve ellerimi nazikçe çekiyor. "Bırak kışını tekmelemene yardım edeyim."

"Ne? Nasıl?" Beynim hâlâ bulanık ama bu haldeyken bile söyledikleri mantıklı gelmiyor.

Griffin Cole'a bakar. "Kenara çekil."

"Buraya ilk ben geldim," diye karşı çıkıyor Cole, yerinden kıpırdamadan.

Sessiz iletişimlerini sürdürüyorlar, her nasılsa ikisi de bir sonraki adımda ne olacağını biliyor. Öte yandan, Griffin kollarını altımdan geçirip, birini sırtımın arkasına, diğerini dizlerimin altına koyup beni havaya kaldırdığında nefesim kesiliyor. Kanepedeki yerimi alıp beni kucağına oturtuyor, yüzü televizyona dönük. Kaskatı kesiliyorum, içim içimi yiyene kadar endişeleniyorum ama Cole'a bir bakışım sinirlerimi yatıştırıyor.

"Sakin ol, o yetenekli bir öğretmen." Kumandasını tutmadan önce kalçamı nazikçe sıkıyor ve ekrana geri dönüyor. "Hadi gidelim, ihtiyar."

Griffin'in kahkahası sırtımda yankılanıyor, kulağıma doğru konuşurken nefesi omurgamda karıncalanmalara yol açıyor. "Bileklerinizi tut."

O kumandayı çevik bir şekilde tutarken ben de kalın bileklerinin her birini iki elimle kavırıyorum.

"Bunun gibi mi?" Ben soruyorum.

"İşte böyle, bebeğim."

Oyun başladığında Griffin'in sıcaklığı beni sarıyor. Oynadıkça yer değiştiriyor, oyuncusuyla birlikte hareket ediyor. Öne doğru eğildiğinde, kalçaları kıcımın altında geriliyor ve göbeğim ona doğru bastırıyor. Bir nefes çekiyorum ve yemin ederim ondan alçak bir gümbürtü duyuyorum. Kendimi kaldırmaya çalışıyorum, utancım artıyor ama Griffin'in dirsekleri etrafımı sararak beni yerimde tutuyor. Her hareketinde sürtünme artıyor, ta ki içim ıslanana kadar ve klitorisim dokunulmak için can atıyor. Eğer biraz eğilirsem, vücudumun arzuladığı şeyi elde edebilirim.

"Eve, dikkatini veriyor musun?" Cole yanımdan soruyor.

"Ne?" Suçüstü yakalanmış gibi hissederek törpüledim.

Oda kahkahalarla dolar. "Sen kazandın. Ne düşünüyordun da bu kadar dalmıştın?"

Yanaklarımın ısındığını hissedebiliyorum. Bu soruya dürüstçe cevap vermemin hiçbir yolu yok.

Griffin beni ayağa kaldırırken parmaklarıyla belimi sarıyor. "Görünüşe göre kızın yorgun. Neden onu yatağına götürmüyorsun?"

Ayaklarımın üzerinde sallanıyorum ve Cole beni kolayca yakalıyor. Neden söyledikleri her şey kulağı bu kadar baştan çıkarıcı geliyor?

Cole'un derin gözleri benimkilerle buluşuyor. "Bu kadar mı? Yoruldun mu?" Saçımın bir tutamını kulağımın arkasına atıyor ve kulağımın içine fısıldıyor. "Bu kadar olduğunu sanmıyorum."

Titriyorum, nefesinin dokunduğu yerde tüylerim diken diken oluyor. Yanıt veremiyorum, ben de verdiğim tepkiyi gizlemek için yüzümü göğsüne gömüyorum.

Cole beni omzunun üzerinden çekip kıcıma şaplak atmadan birkaç dakika önce "Seni yakaladım," diyor.

Gıcırđıyorum, nefesim boğazımda düğümleniyor. "Bu ne içindi?"

"Biliyor musun," diye homurdanıyor ve ağırlığıma taşımama rağmen boşlukta kolayca ilerleyerek odamıza gidiyor.

Griffin'in kucağında oturmaya verdiğim tepki yüzünden mi bana şaplak atıyor? Başıma gelen her şeyi anlatabilir mi? Suçluluk duygusu midemi bulandırıyor.

Eli kıcımı tokatladığı yeri yatıştırıyor. "Bırak g i t s i n . Eğlenmek için buradayız."

Bunu nasıl yapıyor? Çıldırdığım zamanlarda bile beni nasıl hep iyi hissettiriyor?

Odamıza giriyor, bacaklarım beline dolanacak şekilde bana manevra yaptırıyor ve sert aleti göbeğime baskı yapıyor, sonunda ihtiyacım olan sürtünmeyi sağlıyor.

İnliyorum ve o kapıyı arkamızdan kapatırken topuklarımı sırtına gömüyorum.

"Oyunda beni yenmek hoşuna gitti, değil mi?" Cole beni soyarken söylüyor, sonra dönüp sırtımı duvara yaslıyor. Dışleri kulağımın kabuğunda geziniyor. "Griffin iyi bir öğretmen, değil mi? Ellerini iyi kullanıyor."

Tek yapabildiğim omzuna doğru başımı sallamak, kalçalarım kendi kendine hareket ediyor.

Cole çenemi tutarak ona bakmam için beni yönlendiriyor. "Güzel."

Zorlu öpücüklerle ağzımı alıyor ve sikini göbeğime doğru sallayarak adını haykırmamı sağlıyor.

Kemeriyile uğraşıyorum ve beceriksizce düğmesini açıyorum.

"Bana neye ihtiyacın olduğunu söyle." Pantolonunu indiriyor ve sikinin başını göbeğimle birleştiriyor.

İçime girerken "Sana ihtiyacım var," diye nefes nefese kalıyorum.

Saçlarımdan tutup başımı geriye çekiyor. "Sana ne istersen veririm."

Bölüm 8

Griffin

Cole diğer tarafta Eve'i sikerken sırtım duvara dayalı. Hareketlerinden kaynaklanan titreşim beni deli ediyor. Bunu yapmamalıyım ama durmamın imkanı yok. Kucağımda kıvranıp beni neredeyse delirttikten sonra olmaz. Aletim kot pantolonuma acıyla bastırıyor ve düğmesini çözüp serbest bırakıyorum, kalın kumaşı ve boxerımı kalçalarımın altına aşağı itiyorum. Onları dinlerken sikimin başı şimdiden dölle dolmaya başladı.

Her inlediğinde vücudum geriliyor, keşke bu sesleri çıkarmasının sebebi ben olsaydım diyorum. Başparmağımı yarık boyunca gezdiriyorum, aşağı doğru okşamadan önce nemi topluyorum. Elim serbestçe kayıyor ve her vuruşta amının etrafımda kenetlendiğini hayal ederek inliyorum. İçine girdiğimde nasıl inlediğini. Tırnakları iz bırakana kadar omuzlarıma batıyor. Her yerimde onun izlerini, arzusunun kanıtını istiyorum.

Kendi izlerimi bırakmak istiyorum, onu koyu kırmızı morluklar ve dişlerimin izleriyle kaplamak istiyorum. Kahretsin, bahse girerim meme uçları pembe bir kırmızıya dönüyor, ben onları emdikçe şişiyor. Elim her düşüncede daha hızlı hareket ediyor, Cole'un onu becerme sesi duvardan net bir şekilde geliyor.

O haklı mı? İkimizi de kabul edecek mi? Ben onu sertleştirirken altımda kıvranacak mı?

Aletim kabarıyor, parmak eklemlerimin üzerine precum sızıyor. Tadının nasıl olduğunu, dilim içine girdiğinde nasıl tepki verdiğini bilmek istiyorum.

Vücudum geriliyor, kavramam sıkılaşıyor, başını neredeyse acıyla sıkıyor, orgazmımı biraz daha ertelemeye çalışıyorum ama faydası yok. Serbest kalmasıyla birlikte Cole'un adını haykırıyor ve ben de gömleğimi fişkırان d  llerle ıslatıyorum.

Zihnim açılıyor. Onları dinlediğim için kendimi suçlu hissetmiyorum, özellikle de Cole'un bunu bilerek yaptığını bildiğim için. Tek d   nebildiğim onu altıma almak.

Şimdi tek yapmamız gereken bunu bizim kadar çok istediğine onu ikna etmek.

Dokunu uma verdiği tepkiye bakılırsa, zaten biliyor olabilir.

Onu ailemizin bir parçası olarak kabul etmek ve asla gitmesine izin vermemek istiyorum.

Ckapt'ca 7

Eve

COLE telesiyej çubuğunu başımızın üzerine kaldırıyor ve ben koltuktan atlarken sertçe yutkunuyorum. Florida'da büyüdüğüm için kayak yapma fırsatım olmamıştı. Bu yüzden tek deneyimim Colorado'da üniversitenin yakınındaki küçük kayak tepesine birkaç kez gitmek oldu. Çocuklar bana yeşil bir tepeden aşağı ineceğimizi ve bunu yapabileceğimi garanti ettiler.

Terreddütle onları tepeye kadar takip ediyorum, kalbim göğsümde hızla çarpıyor ve nefes almakta zorlanıyorum.

Cole eldivenlerini çıkarıyor ve kask kayışımı kontrol ediyor. "İyi misin?"

Onun berrak yeşil gözleriyle karşılaşıyorum ve biliyorum ki eğer istemediğimi söyleseydim, bir adım daha kaymama gerek kalmadan beni bu tepeden indirmenin bir yolunu bulacaktı.

Kar motosikletiyle aşağıya inme düşüncesinin verdiği utançla ona "Ben iyiyim... sadece biraz gerginim" diyorum.

Kollarımı sıkıyor. "İkimiz de her zaman burada seninle olacağız. Güvendesin."

Güvenli... evet, tabii. Bunu tüm hayatını yamaçlarda geçirmiş bir adam söylüyor, ama yine de sözleri beni bir nebze olsun rahatlatıyor.

"Hazır mısın, bebeğim?" Griffin bir düzine metre altımızda yanlamasına tünediği yerden sesleniyor.

Mesafeyi görünce göğsüm sıkışıyor.

"Sana ne gösterdiğimizi unutma. Kayaklarının uçlarını birleştir ve yavaşlamak için ağırlığını topuklarına ver," diye Cole bana güvence veriyor. "Hemen geliyorum."

Önüme geçip tepeye, doğrudan bana bakacak şekilde hareket ediyor ve ellerini uzatıyor. "Bana gel."

Sadece birkaç metre ileride olması korkumu biraz olsun hafifletiyor. Söyledikleri gibi kayaklarımı yerleştiriyorum ve yavaşça ona doğru ilerliyorum. Tepeden geriye doğru kayarken dengesini koruyabiliyor, aramızda asla çok fazla boşluk bırakmıyor. Ben farkına varmadan yolun çeyreğine gelmişiz ve nefes alış verişim düzene girmiş.

Griffin yanıma geldi. "Daha iyi hissediyor musun? Sana biraz daha yer vermesi konusunda ne düşünüyorsun?"

Cevabımı sabırla bekleyen Cole'a dönüp bakıyorum, ne istersem yapacağını belli ediyor. Her iki adam da benim rahatımın onların en önemli önceliği olduğunu açıkça belirttiler.

Nefes veriyorum. "Tamam."

Cole başını sallıyor ve aramızda on beş metrelik bir boşluk kalana kadar yavaşça mesafe koyuyor. Korku omurgamdan yukarı tırmanıyor.

"Sende bu var. Hızını zaten kontrol ediyorsun. Şimdi sadece özgüvenin üzerinde çalışıyoruz."

Tüm bu süre boyunca Cole önümde olmasına rağmen, kendimi yavaşlatan kişinin ben olduğumu fark etmek bana biraz destek veriyor. Başından beri bendim. Onlar sadece destek olmak için buradalar.

"Ben hallederim." Hem Griffin hem de Cole'un yapmamam konusunda uyardığı gibi ayaklarıma bakıyorum ve kayaklarımın pizza şeklini kaybediyorum.

Topuklarıma sertçe basıyorum ama yavaşlayamıyorum. Cole'a gittikçe daha hızlı yaklaşıyorum ama sanki ona çarpmamdan korkmuyormuş gibi kıpırdamıyor.

Gözlerimi sıkarak kendimi düşmeye hazırlıyorum ama Cole beni kolayca yakalıyor.

Kaskını benimkine bastırıyor. "Gördün mü, sana sahip olduğumu söylemiştim."

Nefeslerim zor çıkıyor ama hiçbirinin önemi yok. Hayatımda hiç bu kadar güvende hissetmemiştim.

Griffin'in sert elleri beni arkamdan sarıyor. "Yolun geri kalanında benimle kaymaya ne dersin? Sen kayaklarını benimkilerin arasında tut, gerisini ben hallederim."

Soğuk kış havasında bile tenim onun kollarında ısınıyor. Onu görebilmek için başımı geriye atıyorum. "Birlikte mi?"

"Evet, sadece bana güven ve rahatla."

Ona güven. Cole bana sıcak bir gülümseme veriyor ve Griffin'in kolları sıkılaşıarak beni kendine yakın tutuyor.

"Sana güveniyorum."

Griffin boğazının arkasından memnun bir ses çıkarıyor, boynumdan aşağıya karıncalanmalar gönderiyor ve vites değiştiriyor, böylece tepeden aşağıya benim olduğumdan çok daha hızlı ilerliyoruz.

İlk başta içimi bir korku kaplıyor ama o beni rahatlatıyor. Her hareketi kontrollü ve eğitilmiş, sanki kayakları onun bir parçasıymış gibi. Tek yapmam gereken arkama yaslanmak.

İnerken rüzgâr etrafımı sarıyor ve gülümsemem kahkahaya dönüşene kadar göğsümde bir kabarcık hissi oluşuyor.

O kadar çok eğleniyorum ki, dibe ulaştığımızda neredeyse hayal kırıklığına uğruyorum.

Onlara doğru dönüyorum. İki adam da aynı şekilde gülümsüyor. "Yine mi?"

Bölüm 10

Cole

Jakuzinin köşesine yaslanıp jetlerin sırtıma masaj yapmasına izin veriyorum. Bu yıl hiç kullanmadığım kaslarımın her yeri ağrıyor. Griffin diğer tarafta, sıcak suyun içinde rahatlariken gözleri kapalı. Ona Eve ile kaydettiğimiz ilerleme hakkında ne hissettiğini sormak üzereyken sürgülü kapı açılıyor ve nefesim boğazımda düğümleniyor. Parlak pembe bir bikiniyle orada duruyor, göğüsleri üstündeki üçgenlerden taşıyor. Her santimini ısırmak istiyorum. Onu yeme arzusu çok büyük.

"Getirmeden önce denemeliydim." Rahatsız olmuş gibi ayaklarının üzerinde kıpırdanıyor ve ben bu durumdan nefret ediyorum. Benim kızım asla mükemmelden başka bir şey hissetmemeli.

Kaşlarımı kaldırıyorum, onu düzeltmeye hazırım ama Griffin "Neden bahsediyorsun? Çok lezzetli görünüyorsun."

Gözleri kapalıydı, dişleri dudaklarını ısıırıyordu, söylediklerinin ne kadar uygunsuz olduğunun tamamen farkında değildi.

Eve'i rahatsız olduğuna dair herhangi bir işaret var mı diye izliyorum ama sadece boynunda bir kızarıklık var.

"Donmadan ve üşütmeden önce buraya gel," diyorum ve elini tutarak onu kenara doğru yönlendirip kucağıma çekiyorum.

Göğüs. Onu burada becermemi istediğinden şüpheliyim ama kendimi nasıl kontrol edeceğimden emin değilim.

Eve kaskatı kesilmiş, sırtı kaskatı, sanki ne yapacağını bilmez bir halde aramıza giriyor. Başparmaklarımla omuzlarına masaj yapıyorum, nazik daireler çizerek yukarı doğru bastırıyorum. Vücudu dokunuşumla anında gevşiyor ve bana daha iyi erişim sağlamak için başı öne doğru yuvarlanıyor.

"Acıyor olmalı," diyorum sırtından aşağı doğru inerken.

Mırıldanıyor. "Bu iyi hissettiriyor."

Griffin'e bakıyorum. Onu içine çekerken bakışları neredeyse simsiyah. Suyun göğüslerinin kabarıklığını sıyrıp yarı açıkta bırakmasına odaklanmış durumda. Gözleri benimkilerle buluşuyor, açlığı gün gibi ortada. Ona dokunmaya en az benim kadar ihtiyacı var.

Elimi boğazına dolayarak Eve'in başını yukarı kaldırıp bana bakmasını sağlıyorum. "Sana yardım etmemize izin ver."

Bakışları önce Griffin'e, sonra tekrar benimkine yöneliyor ve sesi ciyak ciyak çıkıyor. "İkiniz de mi?"

Ona güven verici bir gülümseme veriyorum. "Griffin bu işte iyidir. İyi hissettirecek."

Griffin hiç tereddüt etmeden ilerleyip kızın ayaklarından birini eline alıyor ve diğerine geçmeden önce yavaş, kontrollü hareketlerle kemeri yoğuruyor.

Eve'in sırtı gözleri kapanmadan önce tepki olarak yükseliyor ve her yerine dokunduğumuzda tamamen merhametimize teslim oluyor. Ellerimi ön tarafına kaydırıyorum ve parmak uçlarımla göğsünün alt tarafını sıyrıyorum. Ellerimi tutarken kıpırdanıyor ama geri çekilmiyor. Griffin ve ben ona masaj yaparken kalp atışları deli gibi atıyor.

Griffin yaklaşıyor, baldırlarını kavırıyor ve sıkıyor. Yukarı doğru çıkarken acele etmiyor ve Griffin ellerini kalçalarına doladığında kadın inliyor.

Dudaklarımı kulağına doğru çeviriyorum. "Bu iyi geldi mi? Devam etmek ister misin?"

Başını sallıyor, nefes nefese, her nefesi bir öncekinden daha hızlı çıkıyor.

Parmaklarım bikinisinin altının dikişini sıyrıyor ve karnı çöküyor, vücudu ellerimde sertleşiyor.

"Nefes al. Nasıl hissettiğine odaklan." Nefesini içine çekiyor ve ben de parmaklarımı kumaşın altına daldırıp klitorisinin etrafında dolaştırıyorum.

Kalçaları kıpırdıyor ve Griffin onları yerinde tutarak kalçalarını benim için açık tutuyor.

İki parmağımı içine sokup avucumu klitorisine bastırdığımda titriyor ve dudaklarını sertçe ısırıyor. Boğazını öperek onu orgazma ulaştırırken çığlıklarını yutuyor.

Griffin tekrar küvetin kendi tarafına geçer. "Daha iyi misin, bebeğim?"

Bölüm 11

Eve

"SABAH GÖRÜŞÜRÜZ, siz ikiniz." Griffin geceyi bitirip odasına çekilirken Cole da beni bizimkine kadar takip ediyor.

Az önce olanlardan sonra içim içimi yiyor. Cole'un Griffin'in önünde beni boşaltmasına gerçekten izin verdim mi? Neler olduğunu anlayabilir miydi? Kimi kandırıyorum ben? Tabii ki anlayabilirdi. En azından su, Cole'un elini göremeyeceği kadar karanlıktı. Yüzümü örtmek için havlumu tuttum.

Bunu yaptığıma inanamıyorum.

Cole'un bunu sorun etmediğine inanamıyorum. Sadece onaylamakla kalmadı, aktif olarak teşvik etti.

Orada ne göreceğimden endişelenerek bakışlarını karşılıyorum, ama o sadece orantısız bir sırtış atıyor ve beni banyoya kadar takip etmeye çalışıyor.

"Hayır, yapamazsın." Aramızdaki kapıyı hızla kapattım. "Git başka bir yerde duş al."

Boğazının altından gülüyor. "Tamam. Griffin'inkini kullanacağım. Acele etme."

Saçlarımın çok ıslak olmadığına şükrederek, Cole gibi kokan sabunla temizleniyorum. Üzerimdeki ellerinin anısı, her birinin bedenimi nasıl kavradığı, beynimin kontrolünü ele geçiriyor. Şu anda bile kalçalarımın arasındaki sıcaklığın arttığını hissedebiliyorum. Bana ne oldu bilmiyorum ama parmaklarımı göbeğimin üzerinde kaydırıp meme ucumu sıkarken kendimi kontrol edemiyorum. Bu

harika hissettiriyor ama yeterli değil. Daha fazlasına ihtiyacım var, hem de hemen.

Duştan çıkıyorum, beyaz, kabarık bornozu alıyorum. Mümkmn olduğunca sessiz bir şekilde koridordan geçip oturma alanına giriyorum ve Cole'un masada oturduğunu görüyorum. Etrafı tarıyorum.

"Lanet olsun. Benim kızım olduğun için ne kadar şanslı olduğumu sana hiç söylemiş miydim?" Ellerini bacaklarımın arkasında gezdirirken gözleri kararıyor ve tüylerim diken diken oluyor.

Saçlarından tutup başını geriye çektim. "Beni yatağa götür."

Cole inliyor, oturduğu yerden kalkıyor ve beni masaya yatırıp kalçalarımın arasında duruyor.

Gözlerim kocaman oldu ve başımı salladım. "Ne yapıyorsunuz siz? Bunu burada yapamayız."

"Elbette yapabiliriz. Yalnızız." Ağzı benimkine iniyor, son mantıklı düşüncelerimi de alıp götürüyor ve beni ciğerlerim yanana ve ben onun dokunuşuyla jöleye dönene kadar öpüyor.

Arkasına yaslanıp alt dudağını ısırarak bornozun kemerine dokunuyor ve yavaşça çözüyor. "şimdi hediyemi açabilir miyim?"

Ağzı yolu takip ederken resmen titriyorum. Boynumu yalıyor, göğsüme inmeden önce köprücük kemiğimi ısırıyor, ben ağzının içine doğru eğilip nefes nefese kalana kadar meme ucumu sertçe emiyor. Tüm duyularımın kontrolü onda ve ben bunu geri istemiyorum. Dudakları karnımda geziniyor, topuklarının üzerinde geriye doğru sallanıp önünde çırılçıplak yatan bana bakmadan önce dilini göbeğimin etrafında döndürmek için duruyor.

Cole'un elleri kalalarımdan aşağı kayarak onları birbirinden ayırıyor ve beni tamamen açıkta bırakıyor. Onları kapatmaya çalışıyorum ama o alçalıyor ve dilini klitorisimde gezdiriyor. İnlemem onun dokunuşuyla serbest kalıyor ve tekrar yapıyor. Kendimi ona kaptırmışım, bundan sonra ne olacağı umurumda değil, sadece sunduğu şeyin daha fazlasına ihtiyacım var.

Saçlarından tutup onu kendime doğru itiyorum.

Kıkırdıyor, iki parmağını göbeğime sokmadan önce dikiş yerimi yalıyor ve beni etraflarında geriyor.

Onları içeri ve dışarı hareket ettirirken başımın arkası masaya çarpıyor. Odanın sonundan gelen bir ses dikkatimi çekiyor.

Griffin'i kapıda görünce irkildim. Üstü çıplak, üzerinde sadece düşük belli bir koşu pantolonu var. Kalbim, oyalandığı her saniye göğüs kafesime çarpıyor. Gitmek yerine bir adım öne çıkınca sertçe yutkunuyorum. Zihnim bana karşı isyan ediyor. Utanmam, rezil olmam gerektiğini biliyorum. Griffin'e gitmesi için bağırmam gerektiğini biliyorum. Kendimi örtbas etmek için.

Nabzım kulaklarımda hızla atarken boğazımdan çılgınca bir ses kaçıyor. Olanlarla ilgili hiçbir şey mantıklı gelmiyor.

Cole'un sıkı tutuşu beni yerimde tutuyor ve dikkatimi tekrar ona çekiyor. Dizimi öpüyor ve beni bu ana demirlerken üzerime bir sakinlik çöküyor. Bana böyle baktığı sürece, yumuşak, kapüşonlu gözleri ve sıcak gülümsemesiyle, her şeyin yoluna gireceğini biliyorum.

Dudaklarını tenime bastırıyor, sonra parmaklarının baştan çıkarıcı temposunu sürdürürken nazıkçe ısıyor, içeri ve dışarı okşuyor.

"Griffin'in amının böyle ıslakken ne kadar güzel olduğunu görmesini ister misin? Nasıl koyu pembeye döndüğünü ve tahrik olduğunda klitorisinin nasıl şiştiğini?" Cole başparmağını klitorisimin üzerinde gezdiriyor, bakışlarımla buluşuyor. "Bak bizi nasıl izliyor, seni görmeyi ne kadar çok istiyor."

Griffin'in gözleri kapalıydı, dilini alt dudağının üzerinde gezdirirken kasları gerilmişti. Beni yemeye hazır bir hayvan gibi görünüyor.

İçime bir sıcaklık doluyor ve sırtım masaya yaslanıyor. İki adamın da beni izleyişi neredeyse dayanabileceğimden daha fazla.

Amım zonkluyor ve Cole dizimi tekrar öpüyor. "Görmesini istiyor musun?"

Başımı sallıyorum, nefesim boğazımda düğümleniyor ve Griffin'in masanın etrafına gelişini izliyorum, Cole bacaklarımı daha geniş açarken çenesindeki kaslar titriyor.

Utanç içime işliyor ve yüzümü kapatıyorum ama bu Cole'un içime giren sırlıslıkla parmaklarının sesinin kulaklarıma ulaşmasını engellemiyor.

"Saklanmayın. Cole sana dokunurken her bir tepkini görmek istiyorum. Seni iyi hissettirirken. Bunu benim için yapabilir misin, bebeğim?" Kalın parmaklar bileğimi sarıyor ve yavaşça gözlerimi açıyor.

Griffin bana "Ne kadar iyi bir kız," diyor, sesi alçak ve çakıllı, Cole'un bacaklarımı daha da açtığı yere bakmadan önce, amıma doğru öpüşüyor.

Dilini göbeğime sokabilmek için kalçalarımı daha yukarı kaldırarak yarığımın içinde bir yol yaladığında hepimiz inliyoruz.

Griffin pantolonunun üzerinden sikini tutuyor ve ben de çaresizce görmek istiyorum. Yanlışlıkla odasına girdiğimde göz ucuyla baktım ve hatırladığım kadar büyük olup olmadığını bilmem gerekiyor.

"Onu tatmak istiyorsun, değil mi?" Cole dilini klitorisimin üzerinde gezdirerek soruyor.

"Siktir," diye inliyor Griffin.

"Peki ya sen Eve? Seni tatmasını ister misin?" Cole o kadar tahrik olmuş görünüyor ki kendimi bırakıp zevkin peşine düşmek istiyorum. "Seni rahatsız edecek hiçbir şey yapmayacağız. Ama benim için endişelenme." Kalçamın iç kısmını ısıtıyor. "Bu çok ateşli."

Sesinde kıskançlık yok, sadece şehvet var. İzin gibi geliyor. Kabullenme. Hayatımda ilk kez, istediğim her şeye sahip olabilirim.

Parmaklarını tekrar içeri sokup kıvırıyor ve o hassas noktaya vuruyor. "Tekrar soruyorum. Seni tatmasını istiyor musun?"

Başımı sallıyorum, can atıyorum.

Cole başını sallıyor. "Bu sefer kelimelerini kullanmanı istiyorum."

"Evet."

"Evet, ne?"

"Beni... tatmasını istiyorum," diye yalvarıyorum.

Griffin homurdanıyor ve yer değiştiriyorlar, böylece kalçalarımın arasına giriyor, sıcak nefesi göbeğime değiyor. Beni alırken daha agresif, ağzı her santimi yutuyor, dikiş yerimde bir yol yalarken mırıldanıyor. "Tadın çok güzel. İçinde boğulabilirim."

Dili içime gömüldüğünde nefesim kesiliyor, parmaklarıyla değiştirmeden önce beni tekrar tekrar dolduruyor. Sinirlerim onun dokunuşuyla canlanırken beynim bulanıklaşıyor. Beni açık tutarken avuç içi kalçamda sertleşiyor, adını haykırana ve anlayamadığım bir şey için ona yalvarana kadar beni iyice yutuyor. Sahip olduğum tek mantıklı düşünce daha fazlasına ihtiyacım olduğu. Ondan daha fazlasına. Onlardan daha fazlasına.

Griffin dilini klitorisime dayayıp emiyor, parmakları kıvrılıp içimdeki o derin, hassas noktaya bastırıyor. Tutduğum son düşünce, bu adamın bana yaptıklarının altında paramparça oluyor.

Titreyen bacaklarımı onun sırtına doluyorum, artık onları tek başıma tutamıyorum. Griffin beni aşağı indirip orgazmımın beni içine çekmesine izin vermeden önce gökyüzüne dokunacakmışım gibi hissedene kadar beni daha da yükseğe çıkarırken, vücudumda titreme dolaştıkça gerginlik artıyor.

Orgazmım dakikalar yerine dakikalar gibi gelen bir süre boyunca içimde titreşirken titriyorum.

Nefes almakta zorlanırken başımın arkası masaya düşüyor.

Griffin yüzünü siliyor, sonra parmaklarını ağzına götürüp inliyor.

O kadar sıcak ki fizik kurallarına aykırı - o akıl almaz orgazmdan sonra bile bedenim daha fazlasını istiyor.

Griffin uzaklaşıyor ve Cole'un onun yerine kalçalarımın arasına girmesine izin veriyor.

Erkek arkadaşımın berrak yeşil gözleri bana şehvetle bakarken, sikinin ucunu giriş yerimde gezdiriyor. "Bizim için sırlıslık olmuştun. Sikimi almaya çok hazırsın."

Dibe vurana kadar beni yavaşça dolduruyor.

Griffin kalçamı kavıyor, daha geniş bir şekilde çekiyor ve aşağıya, üvey oğluyla benim bağlandığımız yere bakıyor. "Onu çok iyi karşılıyorsun, bebeğim."

Griffin'in ön kolundaki damarlar göze çarpıyor. Birinin ön kolu nasıl bu kadar sıcak olabilir?

Pantolonunu aşağı itiyor ve sikinin ucunu yumrukluyor. Kendini daha hızlı okşarken kalçaları esniyor, ucu prekulma ıslanıyor. Kalbim göğsümde hızla çarpıyor, damarlarımda ağır bir şehvet dolaşıyor ve doğrudan merkezime yöneliyor. Ona dokunmam için adeta yalvarıyor. Koyu renk gözleriyle bana bakıyor, elini sikerken başka tarafa bakmıyor.

Tırnaklarımı Cole'un ellerine geçiriyorum, o içime doğru daha sert iterken kalçalarımı kavıyorlar ve beni giderek daha da kenara yaklaşıyorlar.

"Kukun etrafımda kenetleniyor," diye homurdanıyor Cole, bana çarpıyor, sıcak bakışları benimkinde. "Bizim için gel, Eve."

Onun sözleriyle, tekrar geliyorum. Bu sefer, her şeyi tüketiyor. Sanki serbest bırakılmam beni ele geçirirken bedenim ve ruhum parçalanıyor.

"İşte bu kadar. Bizim için gel," diyor Cole ve beni sıcak sıvı fışkırmalarıyla dolduruyor.

Griffin yere yığılıyor, göğsümü döllerle kapladıktan birkaç dakika sonra başı dizimin üzerine düşüyor.

"Siktir, bebeğim. Nasıl bu kadar mükemmelsin?"

Ben hâlâ nefesimi toplamaya çalışırken Cole mutfakta kayboluyor. Az önce olanları inceleyemeyecek kadar yorgunum.

Bunun yerine, sıcak, karıncalanma hissinin ağır uzuvlarımı doldurmasına izin verdim.

Griffin saçlarımı geriye doğru tararken küçük, sakinleştirici daireler çiziyor ve nefesimi tutacak kadar sakinleşmeme yardımcı oluyor.

Cole ıslak bir bezle dönüyor ve hassas klitorisimin etrafına ekstra özen göstererek beni nazik vuruşlarla temizliyor. Uyku beni ele geçirirken göz kırpmalarım yavaşlıyor, bugünkü olaylar beni yoruyor.

Tüm bunları yarın düşüneceğim. Bu gece için Cole beni kollarına alıp odamıza götürürken ve yatağa yatırırken ona yaslanıyorum. Kıyafetlerinin geri kalanını çıkarıp yanımdaki yatağa tırmanıyor ve beni kollarının arasına alıyor.

Şakağımı öpüyor, saçlarımı kulağımın arkasına itiyor. "Seni o kadar çok seviyorum ki."

Sözleri kalbimin etrafında dönüyor ve onu patlayacakmış gibi hissedene kadar dolduruyor. Uzun süre sevilmediğimi hissettikten sonra, bu adam kırık göğsümün içinden geçti ve onu parça parça yeniden bir araya getirdi.

Gözlerimin kenarında yaşlar birikiyor ve sesim titriyor.

"Ben de seni seviyorum."

Bölüm 12

Eve

Cole şakağıma bir öpücük kondururken "KALKMA ZAMANI" diyor.

Yorganı başımın üzerine kaldırarak yuvarlanıyorum. Dünden beri hâlâ yorgunum ve yaptıklarımızla gün ışığında yüzleşmek istemiyorum. Ya Cole'u yanlış anladıysam? Ya bunu yapmak için kendini baskı altında hissediyorsa? Ya gerçekten bana kızgınsa?

Beni kollarının arasına alıp sıkıyor. "Eğlenceli bir gün planladık."

Onun dokunuşuyla endişelerimin bir kısmı hafifliyor ve yüzümü ortaya çıkarmak için kapağı açıyorum. "Ne tür bir şey?"

"Eğlenceli türden. Gel hadi. Sıkı giyin. Hoşuna gideceğine iki kere söz veriyorum."

İnliyorum, dünden beri hâlâ ağrıyor. "Yine kayak yapmıyorsun, değil mi?"

Cole gülüyor, titreşim içimde dolaşıyor. "Daha da iyi bir şey."

"Peki. Ama geri çekilme hakkımı saklı tutuyorum." Midem gurulduyor ve yanaklarım ısınıyor.

"Önce yemek. Anladım," diye sırtıyor.

Onu üzerimden ittim. "Önce duş al."

Sanki dün ne yaptığımızı hatırlıyormuş gibi gözleri kararıyor.

"Size katılabilir miyim?"

"Hiç şansın yok."

Duş almak ve saçlarımı kurutmak için biraz zaman ayırıyorum. Dışarıda beni bekledikleri fikri göğsümü daraltıyor. Hayatım boyunca bir baş belasından başka bir şey olmadığım söylendi ve onların da aynı şeyi hissedebileceğı düşüncesi hazırlanmamı aceleye getiriyor.

Düşünceler sersemlikle silinip gitti. Cole beni seviyor.

Kendimi biraz daha güvende hissederek tayt ve uzun kollu bir gömlek giyip kalın yün çoraplarımı çekiyorum. Aynaya hızlı bir bakış attığımda olduğum yerde donup kalıyorum. Normalde her kıvrımı ve yuvarlağı ortaya çıkan görüntümden utanırdım ama her nasılsa dün gecedен sonra kendime güvenim biraz daha arttı.

Beklediğim gibi mutfakta beni bekliyorlar, ikisinin de elinde kahveler var, üstlerinden buhar yükseliyor.

Cole bana doğru dönüyor ve orantısız bir gülümseme veriyor. "Her zamanki gibi, beklemeye değersin."

"Özür dilerim. Saçımı yıkamamalıydım." Parmaklarımı kalın buklelerimde gezdiriyor, titrediklerini gizlemeye çalışıyorum. "Kurutmak çok uzun sürüyor."

Cole anında yanıma geliyor ve yavaşça ucundan çekiyor. "Beni beklettiğin için asla özür dileme. Benim için süslenmeyi sevmen beni iyi hissettiriyor."

Sıcaklık göğsümü sarıyor, göğüs kafesimin altında dönüyor ve alnımı göğsüne koyarak beni kucaklamasına izin veriyorum. Sabırla beni beklerken elini sırtıma hafifçe vurarak aşağı yukarı kaydırıyor. Geri çekilip arkamıza baktığımda Griffin'in başka tarafa baktığını görüyorum. Parmak eklemleri kupasının etrafında sıkıca duruyor. Yüzü aşağıya dönük ve ensesinde hafif bir pembelik var.

Dün geceye ait görüntüler beynime hücum ediyor. Dokunuşu, dili, kendini nasıl okşadığı hafızamda o kadar canlı ki kalçalarımın arasında sıcaklık birikiyor. Şimdi sabah olduğuna ve her şey açık olduğuna göre, pişman mı?

Pişman olmak aklımın ucundan bile geçmedi ama bana bakamayışına bakınca sanki bakıyormuş gibi hissediyorum. Boğazımın arkası sıkılıyor ve gözlerim yanıyor.

Bir ses çıkarmış olmalıyım çünkü sonunda kafasını kaldırdı. Kaşları birbirine çarpıyor ve gözlerinin kenarları kırışıyor. Ayağı kalkıyor, bana doğru bir adım atıyor, sonra donup kalıyor. "Dün gece seni çok zorladım. Özür dilerim, seni rahatsız etmek istememiştim."

Ben başımı yana eğerken Cole güven vermek için omzumu sıkıyor. Griffin önümde duruyor, sanki onu ezmeme bekliyormuş gibi endişesi yüzünden okunuyor. Aramızdaki mesafeyi kapatıyorum ve yüzünü ellerimin arasında tutuyorum, ayak parmaklarımın üzerinde yükseliyorum ve ağzımı onunkine bastırıyorum.

Kolları bana sarılıp beni kendine çekerken ve öpüşmeyi derinleştirirken içinden alçak bir uğultu yükseliyor.

Kalbim göğsümde çılgınca çarpıyor. "Pişmanmışım gibi mi hissediyorum?"

Başını benimkine doğru eğdi. "Siktir. Nasıl bu kadar mükemmel olabiliyorsun?"

Dudağımın kenarını ısııyorum. "Benimle ilgili mükemmel olan hiçbir şey yok."

Gözleri kısıldı. "Bir daha asla böyle düşünmemeni sağlayacağım."

"Pekâlâ, siz ikiniz. Ayrılın, gitmemiz gereken yerler var," diyor Cole, hâlâ onu bıraktığım yerde duruyor. Herhangi bir kıskançlık olup olmadığını görmek için yüzüne bakıyorum. Az önce olanlardan dolayı üzgün olduğunu gösteren herhangi bir şey.

Bize sırtıyor, gözleri parlıyor. "Eğer buradan şimdi çıkmazsak, sizi yatağı geri sürüklemeyeceğime ve asla dışarı çıkmanıza izin vermeyeceğime söz veremem."

Griffin'in kolları sırtıma dolanıyor. "Bu ses hoşuma gitti."

"Daha sonra. Bu geceden önce onu dinlendirmemiz gerekiyor." Sandalyeden kapüşonunu alıp yanımıza geliyor ve başıma geçiriyor.

Bir elbise gibi içinde yüzdüğüm gerçeğini severek içinden geçiyorum. "Bu gece ne var?"

Cole başparmağını alt dudağımın üzerinde gezdiriyor.
"Hediyeler."

Cole bu kızak takımının sahibi olan arkadaşıyla konuşuyor. Görünüşe göre, biz kulübeye gelmeden önce, hoşuma gideceğini bildiği için bu küçük buluşmayı ayarlamış.

Yumuşak, ıslak bir burun avucuma bastırıyor. Bu beklediğim her şeyden daha iyi. Son birkaç saattir etrafımız farklı renklerde huskylerle çevrili ve hepsi de evcil hayvan istiyor. Bugün onların izin günü, yani sertifikalı spa günleri. Cole buraya ilk geldiğimizde beni çalıştırma fikri karşısında gerilmişti ama ben hemen yavru köpekleri beslemeye, yıkamaya ve tüylerini fırçalamaya başladım.

Zaten bana bakmakta olan Griffin'e gülümsüyorum. "Mutlu görünüyorsun," diyor.

"Öyleyim." Dikkatimi vermediğim için iri köpeklerden birinin sarılmak için zıpladığını fark etmiyorum ve onun ağırlığı altında geriye doğru yuvarlanıyorum.

"Woah. Yakaladım seni." Güçlü kollar beni yakalıyor, orta yerimi sarıyor. Griffin'in çenesi boynuma bastırıyor. "Kalbin deli gibi atıyor."

Sertçe yutkunuyorum. "Tabii ki öyle. Beni nasıl tuttuğuna bir bak."

Griffin'in başparmağının Cole'un kazağının üzerine attığım montumun kapitone kumaşının üzerinden göğsümün alt tarafını sıyırdığı yerdeki tutuşu sıklaşıyor. Tepki olarak ürperiyorum. O eli biraz daha yukarı kaldırma arzusu beni ona doğru itiyor.

Cole koşarak bize doğru geliyor. "Ee, sürprizin hakkında ne düşünüyorsun?"

Ona getirdiğim şeyi beğenmeyeceği endişesini bastırıyorum. "Şimdiye kadarki en iyi sürpriz, ama hangi hediyeden bahsediyordun?"

bu gece hakkında?"

"Oh, bu tamamen farklı," diye ekliyor Griffin. "Geri dönmeden önce biraz yemek yiyelim."

Bölüm 13

Eve

COLE elini yanımda aşağı yukarı gezdirerek beni kendine yaklaştırıyor. Arka koltukta birlikte oturmaya karar vermişti çünkü ona göre yeterince kucaklaşmamıştık. Bunun bir tuzak olduğunu anlamalıydım. Erkek arkadaşım bu fırsatı üvey babasının ön koltukta bu kadar yakın olmasıyla beni delirtmek için kullanıyor.

Dibini emmeden önce dişlerini kulağımın kıvrımları boyunca gezdiriyor. "Seni iyi hissettirmeme izin ver."

Sözleri ve nefesinin boynumda yayılmasıyla içime bir sıcaklık doluyor. Onu öpmek için koltuğumda dönüyorum, ama o beni kucağına çekiyor, böylece sırtım göğsüne geliyor ve bizi birbirimize bağlıyor.

"Önce güvenlik." Eli ceketimin altından karnıma doğru ilerliyor, göğsümü kavrayıp dudaklarımdan bir inilti çıkarana kadar durmuyor. Griffin'in dikiz aynasından bizi izlediği yere bakıyorum, ta ki yola geri dönmek zorunda kalana kadar.

"Bunu bensiz yapmak acımasız bir işkence biçimi," diye mırıldanıyor ön koltuktan.

Cole ceketimin fermuarını açıyor ve kazağını kaldırıyor. "Durmamı ister misin?"

"Sadece iyi hissetmesini sağla."

"Evet efendim," diye yanıtlıyor Cole, kalçalarımın arasına uzanıp avucunu klitorisime sürüyor. Çekirdeğim sıkıştı,

Daha fazlasını istemek.

Elini sutyenimin altından geçiriyor ve göğüs ucumu öyle sert çimdikliyor ki nefesim kesiliyor, başım omzuna düşüyor.

"Böyle mi?" Cole sorar ve Griffin homurdanarak cevap verir.

"Ona sataşmayı bırak ve çabuk ol. Neredeyse eve geldik."

"Peki ya sen? Sana dokunmamı ister misin?" Cole cevabı zaten bildiği için sorar.

"Lütfen," diye yalvarıyorum.

"Kızımızı duyuyor musun?" Cole parmaklarını popomun altına sokuyor ve inliyor. "Şimdiden sıırıslıklam oldu."

"Anlat bana," diye emrediyor Griffin.

Cole iki parmağıyla içime giriyor, onları ileri geri okşuyor. "Parmaklarımı çok iyi alıyor."

Sözleri kontrolümü kaybetmeme, kalçalarımı öne doğru bastırmama, Cole'un elinin hissini kovalamama neden oluyor.

Hareketleri hızlandıkça nefesim kesiliyor. Cole yaptığımız her şeyi tek tek anlatırken ve her vuruşta içimdeki hassas noktaya bastırırken göbeğim sıkışıyor.

İsimlerini söyleyerek haykırıyorum.

Griffin ön taraftan "Siktir," diyor ve arabayı yolun kenarına çekiyor. Bize geri döndü. "Onu görmeme izin ver."

Cole hiç tereddüt etmeden kıyafetlerimi ayak bileklerime kadar indiriyor ve dizlerimi onunkilerin iki yanına sarkacak şekilde açıyor.

"Açgözlü amının parmaklarımı nasıl aldığını görüyor musun?" Cole diyor ki, beni tekrar dolduruyor.

Zevk damarlarımda dolaşırken onların isimlerini söylemekten kendimi alamıyorum.

Griffin yaklaşıyor, koltuklar onu bize ulaşırmaktan alıkoyan tek şey. "Bir tane daha ekle. Onu gerdiğini görmek istiyorum."

Üçüncüyü eklerken inleme sırası Cole'da. Her hareketinde basınç artıyor ve nefesim kesiliyor.

kafam bulanıklaşana kadar
ciğerlerimde. "Bana bak,
bebeğim."

Bakışlarım beni açlıkla izleyen Griffin'e kayıyor. "İşini çok iyi yapıyorsun. Kukun her tarafına damlıyor."

İnliyorum ve Cole avucunu klitorisime bastırıyor, yavaşlamıyor.

"Elinin her tarafına boşalmasını sağla, Cole."

Cole meme ucumu sıkıyor ve parmaklarını içimde kıvrarak kalçalarımın arasına zevk dalgaları gönderiyor. Orgazmım içime çökerken haykırıyorum. Cole son damlasına kadar çekene kadar durmuyor.

Cole pantolonumu kaldırıp kazağımı aşağı çekerek üzerimi örterken çaresizim, kendimi hareket ettiremiyorum. Aleti altımda taş gibi sertleşiyor ama onu serbest bırakmaya gittiğimde ellerimi durduruyor.

Şakağıma bir öpücük kondurup başımı çenesinin altına sıkıştırdığında hâlâ kendimden geçmiş durumdayım. "Bu sadece senin içindi."

Griffin hiçbir şey olmamış gibi, sanki üvey oğlunun arka koltukta bir kızla sevişmesini izlemek sıradan bir olaymış gibi arabayı tekrar yola çekiyor. İçimi bir his kaplıyor. Ya bu onlar için normalse?

Bu yola girmeden önce kendimi durduruyorum. Bu her neyse, sadece önümüzdeki birkaç gün için ve sonra Cole ve ben üniversiteye döneceğiz. İncelemenin faydası yok. Nedense bu düşünce beni eskisinden daha kötü hissettiriyor.

Biz kulübeye yanaşırken kar yağıyor, gökyüzü yumuşak bir gri. Merdivenlerde şimdiden birkaç santim birikmiş. Griffin beni havaya kaldırıp göğsüne yasladığında korkulukları kavırıyor, kaygan tahtadan yukarı çıkarken acele etmiyorum.

"Ne yapıyorsun?" Ben soruyorum.

Sanki cevap belliymiş gibi kaşlarını kaldırıyor. "Güvende olduğunuzdan emin olmak için."

"Ben çocuk değilim. Kendi başıma yürüeyebilirim."

Omuz silkiyor. "Biliyorum ama sana dokunmak için bir bahaneye ihtiyacım vardı."

Cole arkamızdan geliyor ve saçımı çekiştiriyor. "Hadi ama. Bırak ne istiyorsa yapsın. Bu ona ihtiyaç duyulduğunu hissettirir."

Normalde kendini yerinde hissetmeyen kişi benim, bu yüzden bu koca adamın istenmekten başka bir şey hissetmediği fikri kollarımı boynuna dolamama neden oldu. "Senin için her şeyi yaparım baba."

Griffin inliyor ve Cole gülüyor.

"Beni burada öldürüyorsun," diyor Griffin, elini sıkarak.

Bölüm 14

Griffin

Eve'i kanepeye oturtup üzerine bir battaniye örtüyorum. "Bunu yapmak zorunda değilsin." Sesinin böyle çıkmasından nefret ediyorum.

Güvensiz, sanki beni rahatsız etmek istemiyormuş gibi. Tanrım, keşke bana yaslanmasını ne kadar istediğimi bilse. Onun benim himayemde olmasını ne kadar çok istediğimi bilmiyor.

"Güven bana. Bunu yapmak istiyorum... bundan daha fazlasını."

Gözleri yuvarlaklaşıyor ve güzel pembe dudakları açılıyor, onu öpmeye karşı koymak zorlaşıyor, ama henüz arabadan sakinleşmedim ve kendimi kontrol edebilmemin bir yolu yok.

Cole elinde büyük bir plastik kutuyla içeri girerek ortamı bozar. "Biraz geç oldu ama bakın ne getirdim!"

Kutuyu masanın üzerine koyarken Eve'i izliyorum. İçindekileri gördüğünde yüzü aydınlanıyor ve gözleri parlıyor. Aklınıza gelebilecek her türlü Noel süsüyle dolu ve yüzündeki o sersemlik, o ağacı buraya sürüklemeye geliyor.

Süsleri karıştırıyor, en sevdiklerini çıkarıyor, sonra duraklıyor. "Benim seçmemin sorun olmayacağından emin misin? Bu senin bir geleneğin gibi görünüyor."

"Bu bir gelenek. Senin de bir parçası olmanı istediğimiz bir gelenek." Boğazımı temizliyorum ve sözlerimi anlamaya çalışarak başını eğdiğinde başka tarafa bakıyorum. Kendini bu kadar aşağılamasaydı, tam olarak ne demek istediğimi anlayabilirdi.

Eve ayak parmaklarının ucunda yükseliyor, ampulü olabildiğince yükseğe yerleştirmek için uzanıyor ve gömleğinin sırtından yukarı kalkmasına neden oluyor. Tadına bakılabilecek kadar güzel görünen lezzetli altın sarısı teni beni ona doğru yaklaştırıyor.

Elimi sırtında gezdiriyorum, başparmağımı gömleğinin altından geçiriyorum ve ona dokunma ihtiyacına teslim oluyorum. O titrerken sikim seğiriyor, Cole'un onu arabada boşaltmasını izlediğimden beri hâlâ yumuşamamıştı. Ön koltukta oturup onu orada becermemek beni neredeyse öldürüyordu. Beni engelleyen tek şey, ilk seferimizin bir anlamı olmasını, onun olabildiğince güvende hissetmesini ve istenmesini istememiz ve bunun bir Range Rover'ın arka koltuğunda gerçekleşmeyecek olması. Gelecekte asla olmayacak demek değil.

Eve'in başının üstünü öptüm. "Dur sana yardım edeyim."

Ampulü bana uzatmaya çalışıyor ama ben elini fırçalayarak onu havaya kaldırıp omuzlarıma alıyorum.

"Delirdin mi sen! Bunun için çok ağırım," diye ciyaklıyor.

Kalçasını sıkıyorum ve kıkırdıyorum. "Bana hakaret etme. Neredeyse hiç ağırlığın yok."

Yerimde zıpladığımda saçlarımı tutuyor ve beni gösteriyor.

"Tamam! Tamam! Tamam! Tamam! Kımıldama." Eğiliyor ve mavi ampulü bir dala asıyor.

"İşte bir tane daha." Cole bu kez ona kırmızı bir ampul uzatıyor. Kolları her türlü süslemeyle dolu.

Onu alır ve ağaca ekler. "Gerçekten bitene kadar bunu yapacak mıyız? Siz ikiniz yorulmayacak mısınız?"

"Bunun dayanıklılığımıza bir hakaret olup olmadığından emin değilim, ama bittiğinde ne kadar uzun süre gidebileceğimizi size göstermekten mutluluk duyacağım," diyor Cole ve Eve'in bacakları başımın etrafında sıkılıyor.

Onu yere yatırıp tam burada becerme arzusu neredeyse dayanabileceğimden daha fazla, ama ağacı örtmeye devam ederken gülümsemesi beni kontrol altında tutuyor.

Daha sonra. Sonra, küçük kızıma onu ne kadar çok istediğimi göstereceğim.

Umutsuzca saklamaya çalıştığı güvensizliği yok et.

Cole'un bakışlarıyla karşılaşyorum. Kızımızla benim aramda bakışırken bilmiş bir gülümseme takınıyor. O da bunu benim kadar çok istiyor. Şimdi tek yapmamız gereken Eve'i ikna etmek.

Eve saçımı okşayarak dikkatimi çekiyor. "Burada her şey bitti. Artık beni bırakabilirsin."

Hızlı bir bakış, yıldız da dahil olmak üzere ağacın tepesinin tamamlandığını gösteriyor ve onu omuzlarımdan kaldırırken homurdanıyorum. Onu bütün gün orada tutmaktan mutlu olurdum. Onu göğsümde sıkıca tutarken, ayaklarına doğru kayarken her santimi beni sıyrıyor. Kıcı tekrar sikime bastırıp kafamdaki kanı çalarken inliyorum.

Kalbi göğsüme çarpıyor ve onu yavaşça yüzüme çeviriyorum. Daha ileri gitmeden önce tam olarak ne düşündüğünü görmek istiyorum. Geniş geyik gözleri kırpışıyor ve nefes almaya çalışırken gül rengi güzel ağzı hafifçe aralanıyor. Donmuş gibi hissediyorum, bakışlarına kapılmış, kızarmasının izini takip ediyorum. Ağızlarımız neredeyse birleşene kadar eğiliyor ve başparmağımı pembeleşmiş yanağında gezdiriyorum. Ben yaklaşıp aramızdaki boşluğu çalarken hava yoğunlaşıyor ve zaman duruyor.

Dudakları yumuşak ve sıcak, onları kendi dudaklarımla kavriyorum, nefesi kesildiğinde öpücüğü derinleştirmekte tereddüt etmiyorum. Ciğerlerindeki havayı ve kafasındaki düşünceleri çalana kadar onu öpüyorum, yaptığımız tek bir şey hakkında bile tereddüt etmesine izin vermiyorum.

Cole arkasından yaklaşıyor ve boynunun arkasından kulağına kadar öpüyor. "Şu anda harika görünüyorsun."

Onu rahatlatmak için doğru şey bu olmalı çünkü eğiliyor, bir kolunu geriye uzatıp onu öpüyor ve kalçalarını bana doğru bastırıyor.

Cole'un kollarından tutup onu aramızda sıkışana kadar yaklaşıtıyorum ve Cole onu öpmekle meşgulken ellerimi belinde ve gömleğinde gezdiriyorum.

Ağzımla sütyeninin içinden meme ucunu yakaladığımda inliyor. Bir sonrakine geçmeden önce ince kumaş ıslanana kadar hassas tenini emiyorum.

Kalçaları sarsılıyor ve ben bardağı aşağı çekip onu ağzıma alıp dilimi şişmiş tepesine doladığımda saçlarımı kavırıyor.

Boğazımın derinliklerinde mırıldanıyorum ve kalçalarından birini kavrayıp kalçalarımın etrafını saracak şekilde kaldırıyorum. Hemen kendini içimize sokuyor. "İşte böyle, bebeğim. İhtiyacın olanı al."

Başı Cole'un omzuna düşüyor ve Cole boynunun yan tarafına öpücükler konduruyor. Ben onları izlerken gözleri kapalı, ağzı açık. Cole fısıldamadan önce bakışlarımla buluşuyor. Kalbim göğsümde çarpıyor, bunun her şeyi değiştirecek an olduğunu biliyorum, bu iyi ya da kötü olsun.

"Noel için, Griffin'in seninle seks yapmasını izlemek istiyorum. Onun sikinin etrafına sarılmış amının ne kadar iyi hissettirdiğini bilmek için. Daha da iyisi, ikimizi de almanı istiyorum."

Sözleri onu ürpertiyor ve o başını sallayana kadar nefes almıyorum, topuğu sırtıma saplanıyor ve beni kendine çekiyor.

Sanki içimde bir baraj yıkılıyor. Kızımızın neyi kabul ettiğine dair hiçbir fikri yok ama her saniyesini arzulamasını sağlayacağım.

Bölüm 15

Eve

Cole'un sözleri içimden geçerken ve içimi ısıtırken BEYNİM bulanıklaşıyor. Bunu o kadar çok istiyorum ki; gerçek olması imkânsız geliyor. Kendimi onların arasında sıkışmış hissetmek. İkisinin de beni alması en çılgın hayallerimde bile hayal edemeyeceğim bir şey. Bu hafta ikisine de daha da yakınlaştım. Kalbimi iki erkeğe açmanın mümkün olduğunu hiç düşünmemiştim ama olanın bu olduğunu inkâr edemem. Cole'u seviyorum. Bana her zaman istediğim her şeyi verdi ve bu da farklı değil.

Dönüp yüzüne bakıyorum, gerçekten istediği şeyin bu olup olmadığını kontrol ediyorum.

Bana gülümsüyor. "Lütfen. Seni aramızda hissetmek istiyorum."

Karanlık bakışları ve yalvaran sözleri, onun da bunu benim kadar çok istediğini anlamamı sağlıyor. Yanıt olarak gömleğimi çıkarıyorum, arkama uzanıp sütyenimi çözüyorum.

Cole başını eğiyor, taytımı ve külotumu yere iterken göğsümü ağzına alıyor. İkisinin arasında cırılçıplak kalıyorum ama ikisi de her santimimi kaplarken sıcak elleri tenimi ısıtıyor. Cole dizlerinin üzerine çökerken karnımdan aşağı bir yol öpüyor.

Kirpiklerinin arasından bana bakıyor, kalçamı omzuna doğru kaldırıyor ve beni nefesi üzerinde uçuşacak kadar yaklaşıyor.

Çekirdeğimi. Dilini yarığım boyunca gezdirirken bakışlarımdan kopmuyor, boğazının derinliklerinde inliyor.

"Her zaman çok lezzetli."

Dizlerimin bağı çözülüyor ve Griffin kalın kolunu karnıma doluyor, sert eli göğüs ucumu çimdikleyip sıkıyor. Eşzamanlı hisler neredeyse dayanılamayacak kadar fazla.

Cole'un parmaklarını içime doğru iterken göbeğim etrafımda geriliyor, hareketleri ihtiyacım olan şey için acı verici derecede yavaş.

Bir fermuar sesi geliyor, sonra Griffin'in sıcak sikinin aramızdaki kıcıma bastırıldığını hissediyorum. Geri bastırıyorum, beni doldurmasından başka bir şey istemiyorum. Her iki adam da beni kızdırırken vücudum beklentiyle titriyor -Cole yavaş hareketleriyle ve Griffin sikinin çok yakın olmasıyla, ama bana istediğimi vermiyor.

Muhtaç, yalvaran bir ses çıkardım ve Griffin'in kahkahası boynumda sıcak bir huff oldu. "Bana baba de ve sana ihtiyacın olanı vereyim."

İçimden geçen zevk neredeyse boşalmama yetecek. "Lütfen, baba. Lütfen sik beni."

Yüksek sesle inliyor.

Cole ağzını çekip klitorisimi bırakıyor ama bana bakmıyor. Bunun yerine, aramıza uzanıyor ve Griffin'in ucunu girişime doğru yönlendiriyor. "Kahretsin, onun etrafında ne kadar güzel gerildiğini görmek istiyorum."

Griffin beklemiyor, tamamen içime giriyor. Çok büyük, beni tamamen dolduruyor ve gözlerimi yaşartıyor. Neredeyse geri çekiliyordum ama Cole'un ağzı klitorisimi kaplıyor, sertçe emiyor ve her türlü acıyı zevke dönüştürüyor.

İkili zevk beni ele geçiriyor. Her ikisi de beni serbest kalana kadar uçuşumun kenarına yaklaştırıyor.

Cole'un saçlarını kavrayarak haykırıyorum, içimdeki zevkin son zerresini de çıkarana kadar onu yerinde tutuyorum ama yine de yetmiyor.

Griffin nefesimi toplamam için bana bir saniye vererek duraklıyor. "İyi hissediyor musun, bebeğim? Biraz daha alabilir misin?"

Onlara o kadar çok ihtiyacım var ki neredeyse beni öldürecekler. "Evet, daha fazlasına ihtiyacım var."

"Aferin kızıma," diyor Griffin omuzlarımdan aşağı bastırıp beni öne doğru eğerken.

Cole ayakta duruyor, pantolonunu ve gömleğini çıkarmış, bana bakıyor. Sert aleti aramızda, hafifçe dudaklarıma sürtünüyor ve ağzım onu tatma ihtiyacıyla ıslanıyor. Cole'un çenesi sıkıca kenetlenmiş, sanki içime girmesini engellemek için tüm kaslarını kullanıyor.

Dilimi yarığı boyunca gezdiriyorum, dölleri yalıyorum ve dokunuşumla titremesinin tadını çıkarıyorum. Bir parçam ona sonsuza dek işkence etmek istiyor ama Griffin'in sabırlı kalmasının mümkün olmadığını biliyorum. Ağzımı Cole'un sikinin etrafına sarıyorum, onu içime alırken mırıldanıyorum.

Başının alt kısmını yaladığımda inliyor, kalçaları öne doğru sarsılıyor ve beni onun etrafında yutmaya zorluyor.

Griffin sikini içime sokarken elleri kalçalarımda sıkışıyor ve beni her iki ucumdan da dolduruyor. Tırnaklarımı Cole'un bacaklarına geçirip iki adamı da içime alırken kendimi dik tutmaya çalışıyorum. İnliyorum ve Cole saçlarımı kavırıyor, Griffin'in kalçaları kıcıma çarparken daha derine itiyor.

Kontrollerini kaybetmelerine neden olanın ben olduğumu bildiğim için içimde bir güç dalgalanıyor. Öğürürken tükürük çenemi kaplıyor, ikisini de alıyorum, her birinin içime girme şeklini seviyorum.

Cole'un siki ağzımda şişiyor ve inliyor. "Yaklaştım."

Griffin bana çarpıyor, altıma uzanıp parmaklarını klitorisimin üzerinde gezdirirken kendi orgazmını kovalıyor. Sıcak döl ağzımı doldururken zevk çok büyük ve orgazmım bir dalga gibi üzerime çökerek beni altına çekiyor. Griffin inliyor, beni kollarına çekmeden ve başını kürek kemiklerimin arasına düşürmeden önce sırtımı sıcak salınımıyla kaplıyor.

"Sen bizim için yaratılmışsın."

Sözleri içime işlerken nefeslerimiz birbirine karışıyor ve beni görmelerini engellemek için alnımı köprücük kemiğine dayıyorum. Bunun sadece geçici olduğunu bildiğim için göğsümden aşağı bir acı akıyor. Cole'un artık benim için yeterli olmadığı düşüncesiyle suçluluk duygusu midemi bulandırıyor. Bunu ona nasıl söyleyebilirdim ki?

Sıcak kollar sırtımı sarıyor ve Cole'un alçak sesi beni rahatlatıyor. "Sadece nefes al ve bize güven. Biz senin yanındayız."

Bunun doğru olmasını umutsuzca istiyorum.

Ckapt'ca 1W

Eve

Yüzümü hem sert hem de yumuşak bir şeye dayayıp sandal ağacı kokusunu içime çekerek sıcaklığın içine daha da gömülüyorum. Nefes vererek gözlerimi açtığımda Cole'un çoktan bana baktığını görüyorum.

"Günaydın. Mutlu Noeller"

"Mutlu Noeller." Bir esneme beni ele geçirirken göğsümde bir sıcaklık oluşuyor. "Sanırım altı saat daha uyuyabilirdim."

"Dün sana çok mu sert davrandık?" Griffin'in sıcak nefesi ensemdede gezinirken, yumuşak tenime nazik öpücükler konduruyor.

Cole parmak eklemlerini yanaklarımda gezdiriyor. "Bak bizim için ne kadar güzel kızarıyorsun."

Çırılçıplak bir Griffin sırtıma bastırıyor. "Uyumana yardım edelim."

Griffin'in elleri vücudumun her hücrelerini aydınlatarak keşfederken Cole beni öpüyor. Cole meme ucumu ağzına aldığı anda nefes nefese kalıyorum ve ellerinden biri kalçalarımın arasına iniyor.

Komodinin üzerinde bir telefon çalıyor ve almak için dönüyorum. Griffin nazıkçe omzumu ısıtıyor.

"Görmezden gel."

Deniyorum. Gerçekten deniyorum ama arama bittikten sonra tekrar arıyorlar ve sonunda tüm konsantrasyonumu bozuyorlar.

Griffin inleyerek arkasını döner ve telefonunu alır. "Bir şeyler yanıyor olsa iyi olur."

Cole'un yumuşak kıkırdaması beni göğsüne yaslariken içimde yankılanıyor. "O telefonun diğer ucundaki kişi olmaktan nefret ediyorum."

Griffin sessizleşip dikkatle dinlemeye başlayınca gerçekten bir şeyler olduğunu anlıyorum. Trajik bir şey olmaması için dua ederek yüzünü kontrol ediyorum ama üzgün değil, sinirli görünüyor.

"Birkaç saat içinde orada olacağım. Ben oraya varmadan sakın işi berbat etme," diyor ve telefonu kapatıyor.

Griffin eğiliyor ve şakağıma nazik bir öpücük konduruyor. "İşe gitmem gerekiyor, bebeğim. İş yerinde ilgilenmem gereken kritik bir acil durum var."

Kaburgalarım ciğerlerimin etrafında daralıyor ama gülümsemeye devam ediyorum, iki adamın da nasıl hissettiğimi görmesini istemiyorum. Planımız hep buydu. Sadece bir gün erken gerçekleşiyor.

Griffin'in eşyalarını toplaması ve bana dönmeden önce çantalarını kapıya bırakması uzun sürmedi. Kaşlarını gözlerinin üzerine indirmiş, ağzını ince bir çizgi halinde birleştirmişti.

Boğazım düğümleniyor ve büyüyen bu duyguyla savaşıırken gözlerimin arkası yanıyor.

Bana elini uzattı. "Buraya gel."

Ona doğru bir adım atıyorum ve o da beni sarıp sarmalıyor, başımı göğsüne bastırıyor.

"Senden ayrılmaktan nefret ediyorum, bebeğim. Veda etmek istemiyorum."

Ben durduramadan ağzımdan küçük bir hıçkırık kaçıyor ve yüzümü tutup beni görebileceği şekilde geri çekiyor. Başparmaklarını gözlerimin altında gezdirerek gözyaşlarımı yakalıyor. "Ağlama. Söz veriyorum her şey yoluna girecek."

Beni rahatlatmak için birkaç dakika gitmeme izin vermiyor, sanki benim kalmasını istediğim kadar o da gitmek istemiyormuş gibi. Dudakları her düşüncemi ele geçiren derin bir öpücükle dudaklarımı alıyor.

Sonunda bizi ayıran Cole oluyor, kollarını bana doluyor ve beni göğsüne çekiyor. "Onu yakaladım."

"Öyle olsa iyi olur," diye yanıtlıyor Griffin ve kapıdan çıkmadan önce bana son bir kez bakıyor.

Ağrı göğsümden yayılıyor ve düzgün nefes alma yeteneğimi alıyor. Sadece bir topun içine kıvrılmak ve yorganı başımın üzerine çekmek istiyorum.

"Sorun yok. Ben yanıdayım." Cole beni oturtuyor ve giyinmeme yardım etmek için zaman harcıyor. Beni yerden kaldırıp kollarına aldığı anda ve oturma odasındaki kanepeye oturduğunda bacaklarımın güçsüzleştiğini hissediyorum. Ben sakinleşene kadar ellerini sessizce saçlarımda gezdiriyor.

"Özür dilerim. Neden bu şekilde tepki verdiğimi bilmiyorum." Burnumu çekiyorum ve kirpiklerimden taşmak üzere olan gözyaşlarımı durdurmaya çalışarak ışığa bakıyorum.

Cole alnımdan öpüyor. "Ben de üzgünüm. Onun yerine bu gece eve gitmeye ne dersin?"

Başımı sallıyorum, yarısı bittiği için nefret ediyor, yarısı da burada daha fazla zaman geçirmek zorunda olmadığım için seviniyor. Nasıl oluyor da her şey yerli yerine oturmuş gibi hissederken bir an sonra her şey paramparça olabiliyor?

Cole'un duyguları incinmeden önce kendimi toparlamalıyım. İlişkimizi kalıcı olarak açmayı teklif etmedi ya.

Kollarımla yüzümü siliyorum ve gülümsemeye zorluyorum. "Bu kadar çok şey yaptıktan sonra hüzünleniyorum. Biraz temiz hava ve kendi yatağım her şeyi daha iyi hale getirecek."

Cole boğazından alçak sesle mırıldanıyor, sonra beni ayağa kaldırıyor. "Önce toplanmaya başlayalım, sonra çıkarken kahvaltı ederiz. Sen farkına varmadan geri dönmüş olursun."

Yumuşak gözlerle beni izlerken endişeli görünüyor.

"Kulağa mükemmel geliyor." Parmak uçlarımda yükseliyorum ve onu öpüyorum. Öpücük

Bu hafta sonu yaşananlarla ilgili olarak kendisini kötü hissetmesi kesinlikle isteyeceğim son şey. Bunu her zaman özel bir anı olarak saklayacağım, ara sıra düşüneceği bir şey olacak ama olayların nasıl sonuçlandığı konusunda üzülmesine izin vermeyeceğim.

Yolculuk yavaş ve sessiz. Radyoda çalan yumuşak müzik bize eşlik ediyor. Cole'un eli kalçamı kavırıyor ve başparmağı tenimde küçük, rahatlatıcı daireler çiziyor olmasaydı bir sorun olduğundan endişelenirdim. Bir süredir dağ yollarından uzaktayız ve şimdiden gökyüzünü kaplayan devasa yaprak dökmeyen ağaçları özlüyorum.

Daha önce hiç fark etmediğim otoyol şimdi bana soğuk ve steril geliyor. Cole beklenmedik bir çıkıştan döndüğünde arabaların geçişini izliyorum.

"Durmama iki üst geçit daha var. Otomatik pilota mı geçtin? Bu okula gidiyor." Nefesimin altında gülüyorum, sabahtan beri ilk kez hafifledim.

Cole kalçamı sıkıyor. "Önce başka bir yere gideriz diye düşünmüştüm."

Sokaklar geçiyor, sonra çok katlı tuğla bir evin önüne gelene kadar konuta dönüşüyor.

Bakışlarım Cole'a kayıyor. "Kimin evi burası?"

Motoru kapatıyor ve bana gülümsüyor. "Dairemde olmadığım zamanlarda burada kalıyorum."

İçimde bir utanç oluşuyor. Okula bu kadar yakın bir evi varken neden benim düşük gelirli dairemde bu kadar çok zaman geçiriyorduk?

"Burada ne işimiz var?" Evinin büyüklüğü ve ihtişamından korkarak ama aynı zamanda eve tek başıma gitmek istemeyerek soruyorum. Yorgunluk saatlerdir üzerimde ve zar zor dayanıyorum.

"Hadi ama. Güven bana." Cole arabadan inip arabanın etrafında dolaşıyor, kapıyı açıyor ve elini bana uzatıyor. "Bunun iyi bir şey olduğuna söz veriyorum."

Elini tutarak beni ön kapıya kadar götürmesine izin verdim ve bunu daha önce milyonlarca kez yapmış gibi şifreyi girdim.

Cole bana gülümsüyor ve bu sıcaklık endişelerimi silip süpürüyor. Onu takip etmeye devam edersem her şey yoluna girecek.

Mekan hayal ettiğimden bile daha güzel. Yüksek tavanlı, ortasında büyük bir avize asılı. Mobilyalar erkeksi, taba rengi deri koltuklar ve kömür panelli duvarlar. Daha koyu renk paleti bir şekilde geniş alanı rahat hissettiriyor. Diğer odadan alçak, derin bir ses gürlediğinde hala açık konsept düzenine bakıyorum. Dikkatimi çeken bir aşinalık var, kalbim göğsümde çarpıyor. Düşündüğüm kişi olmasının mümkün olmadığını bildiğim için sesimi bastırıyorum. Griffin kaçamayacağı bir toplantıya gitmiştir, ama adam yaklaştıkça havanın ciğerlerimde sıkışmasına engel olamıyorum.

Griffin'in devasa gövdesi koridordan içeri giriyor, telefonla konuşurken evraklara bakarken başını eğiyor ve zaman duruyor. Dağdaki halinden farklı görünüyor, saçları geriye taranmış, kömür rengi elbise pantolonunun üzerine siyah örme bir kazak giymiş. Benim kaba saba adamım gitmiş, yerine profesyonelliğin keskinliği gelmiş. Artık burada olduğumuz için aramızda bir mesafe varmış gibi hissediyorum. Sanki o sadece bir oyundu ve bu gerçek. Gözlerimde biriken yaşları kırpıştırarak uzaklaştırıyorum. Hep böyle olması gerekiyordu.

"Gerçekten merhaba demeyecek misin?" Cole arkamdan söylüyor. Sesi her zamanki gibi şakacı.

Neredeyse ona dönüp her zaman güvende olduğum göğsüne sokulacaktım ki Griffin'in dikkati bize yöneldi. Dudaklarında sevmeye başladığım sıcaklıkla dolu bir gülümseme beliriyor. Aşk boğazıma düğümleniyor ama şimdi bile bunu inkâr edemiyorum. Karşımda duran bu adam, son birkaç günü birlikte geçirdiğim kişiyle aynı kişi. Asla bırakmak istemediğim kişi.

"Gitmem gerek," diyor telefonuna ve cevabı beklemeden masanın üzerine bırakıyor, sonra bana doğru yürüyor.

Sarılmasının şiddetiyle nefesim ciğerlerimde sıkışıyor. Alnımdan öpüyor. "Seni şimdiden nasıl bu kadar özleyebilirim?"

Sözleri bana çarpsa da kendimi tutmaya çalışıyorum. Daha fazlasını umut etmeme izin veremem. Onun da benim gibi hissettiğini varsayamam.

Cole'a "Neden bana eve erken geleceğini söylemedin?" diye sorduğunda beni bırakmıyor.

"Ne? Sürprizini sevmedin mi? Turnabout adil bir oyundur." Sesi daha yakın, sadece birkaç santim arkamda.

Griffin elini sırtımda gezdiriyor, sert parmaklarını boynumda dolaştırıyor ve başparmağını ileri geri hareket ettiriyor. Bu hareket o kadar rahatlatıcı ki elimde olmadan ona doğru yığılıyorum.

"Şimdiye kadar aldığım en iyi sürpriz," diye mırıldanıyor saçlarıma, bir santim bile kaymama izin vermiyor. Beni o kadar yakın tutuyor ki, sanki bırakmaya korkuyor.

Kazağının kalın dokuma kumaşını avuçlarımin arasına alıyorum, gitmesine izin verirsem arabada uyanacağımdan korkuyorum, hala ondan uzaklaşıyorum. Gözlerimi kapatıyorum, Griffin'in orman kokusunun beni tüketmesine izin veriyorum ve dünya kayboluyor. Eksik olan tek şey Cole'un sırtıma bastıran sıcaklığı.

Sanki düşüncelerim tarafından çağrılmışım gibi, Griffin'in boynumdaki elinin hemen üzerine sıcak bir öpücük kondu. "İkinizi ayırmaktan ne kadar nefret etsem de, konuşmamız gereken birkaç şey var."

Griffin'in göğsü şişiyor ve kolları beni bırakmadan önce etrafımda geriliyor. Çenemi kavırıyor. "Bu hissi unutma, bebeğim."

"Unutmamın imkanı yok." İçimi bir belirsizlik kaplıyor ve onu bırakmak istemiyorum, bir anda bundan sonra ne olacağı konusunda tedirgin oluyorum.

Griffin beni Cole'a götürüyor, Cole kanepede oturuyor, elinde bir kadeh şarap bana uzatıyor. Bacaklarımı göğsüme doğru çekerek yanına oturuyorum ve bir dikişte içiyorum.

Sırıttıyor. "Buna hiç gerek yok. Sadece bizi dinleyeceğine söz ver."

İçime bir huzursuzluk çöküyor ve keşke bir içki daha içseydim diyerek başımı sallıyorum. Ne teklif edecekleri konusunda aklımdan milyonlarca şey geçiyor. Beni aralarında bir nesneymişim gibi dolaştırdıkları bir tür paylaşım durumu mu? Cole'un beni sevdiğini biliyorum ama beni gerçekten paylaşır mı?

"Bize taşınmanı istiyoruz," diyor Griffin, sanki az önce dünyayı tersine çevirmemiş gibi.

Bunun ne anlama gelebileceğini ummakta tereddüt ediyorum. "Senin yanına taşınamam. Bunu neden isteyessin ki?"

Cole sertleşir ve çenesinde bir kas kasılır. "Bu konu üzerinde çok düşündüm ve bu mükemmel bir çözüm. Okula daha yakın olacaksın. Seni okula götürüp getirebilirim. O boktan dairede yaşamak zorunda kalmayacaksın. Her yöne kırk dakikalık otobüs yolculuğu yok artık."

Söylediği her şey mantıklı ama bundan nefret ediyorum. Taşınmamı istemesinin nedenlerinin bunlar olmasından nefret ediyorum. Cevapların basit ama soğuk olduğu rasyonel bir düşünce süreci olmasından. Ellerimi kendine doğru çekip parmak eklemlerimi öptüğünde başımı hayır anlamında sallıyorum.

"Lütfen Eve. Yalvaracak değilim. Lütfen bizimle kal." Sesi sesli harflerin etrafında çatlıyor, soğukkanlı muhakemenin hiçbirisi mevcut değil.

O beni izlerken kalbim kabarıyor. Göğsümün etrafında hala bir bant var, asla istenemeyeceğimi söyleyen bir bant. Asla bir yükten fazlası olamayacağımı. Duygularım hakkında dürüst olmalıyım. Herhangi bir şüphe kalırsa bundan kurtuluş yok. Bunu benimle aynı sebeplerden dolayı isteyip istemediklerini bilmeliyim.

Arkama yaslanıyorum ve Griffin'in göğsü içimi ısıtıyor. Kalbinin hızlı atışının benimkiyle eşleşmesi bana şunu söyleyecek güveni veriyor: "Kulübeden ayrıldığımızda benim için çok zordu. Her şey bittiğinde. Bunu tekrar yapamam. Eğer sana sahip olursam, seni kaybetmeye dayanamam."

Cevaplarını beklerken gözlerim doluyor, cevap vermeden önce umutsuzca bir duvar örmeye çalışıyorum, cevapları için kendimi sabitliyorum.

Cole eğilip beni usulca öperken Griffin ellerini ortama doluyor ve beni sıkıca tutuyor. "Beni dinle Eve. Sözlerimi iyi dinle. Gitmene izin vermek istemiyoruz. Asla. Ailemizin bir parçası olmanı istiyoruz."

Tepkisini görmek için Griffin'e dönüyorum. "Seni o kulübede bırakmak beni öldürdü. Oraya gittiğimde tüm ofisimin benden uzak durduğundan eminim." Çenemi kavradı. "Her gece eve, ikinizin yanına gelmekten daha çok istediğim bir şey yok. Bizimle yaşamak. Ailemiz olun."

Bilmem gereken bir şey var. Eğer yapmazsam içimi kemirecek bir şey. "Beni seviyor musun?"

Griffin'in kahkahası omurgamda dolaşüyor. "Seni ne kadar sevdiğimi tahmin bile edemezsin. Sanırım konuştuğumu duyduğum anda düştüm."

Bu kez gözyaşlarımın taşmasına ve yanaklarımdan aşağı süzülmesine engel olamıyorum. "Sizi seviyorum. Ben... Ben ikinizi de seviyorum."

Cole'un ağzı boynumda sıcak. "Güzel, anlaştık. Taşınacaksın."

"Bunun senin için sorun olmadığına emin misin?" İkisinin de gitmesine izin vermek istemiyorum ama nasıl hissettiğini bilmem gerekiyor.

"Dalga mı geçiyorsun? Daha mutlu olamazdım." Bacaklarım beline dolanacak şekilde beni kaldırıyor ve ağzımı kendi ağzıyla kapatıyor. "Bize sonsuza dek söz ver."

"Söz veriyorum."

Bölüm 17

Eve

GRIFFIN arkamdan sesleniyor ve beni havaya kaldırıyor. "Duymak istediğim tek şey bu."

Bizi bir dizi koridordan geçirip bir yatak odasına götürürken beni göğsüne yaslıyor, Cole arkamdan gelirken elimi tutuyor. Sırt üstü uzanmadan önce etrafıma bakma şansım olmuyor, Griffin beni yatağa doğru iterken yumuşak kumaş etrafımda yükseliyor. Kaya gibi sert aletini klitorisime bastırduğunda nefesim kesiliyor.

Cole eğildi ve beni anlamsızca öptü. Ona doğru uzandım ve elim kaslarının üzerine düştü. Bir noktada kıyafetlerini çıkarmış ve benim görmem için çırlıçıplak bırakmıştı. Karın kasları esnedikçe ağzım sulanıyor, kaslarının kesik V'si sikinin aramızda dimdik durduğu yere kadar iniyor. Ucunda biriken prekum yalamak istememe neden oluyor.

İnliyor ve yatağın üzerine diz çöküyor. "Bunu istiyor musun, Eve?"

Ağzımı sonuna kadar açıp dilimi çıkararak karşılık veriyorum.

"Siktir. Bana ne yaptığın hakkında hiçbir fikrin yok," diyor Cole ağzıma girerken. O kadar büyük ki acıtıyor ama tek istediğim daha fazlasını içine almak.

"Onun sikini ne kadar iyi aldığına bak." Taytlarım bacaklarımdan aşağı kayıyor, hemen ardından iç çamaşırlarım geliyor.

İnliyorum ve Griffin kalçalarımın arasına inip parmaklarını içime doğru kaydırarak göbeğime doğru bir yol açarken Cole'un aletinin daha da büyümesine neden oluyorum.

Yutkunurken kalçalarım kendi kendine hareket ediyor, Cole'u daha derine götürmeye çalışıyorum ama ne yaparsam yapayım yetmiyor. Daha fazlasına ihtiyacım var. Onlardan başka bir şey düşünemez hale gelene kadar beni doldurmalarına ihtiyacım var.

Griffin'in parmakları aşağı inip arka deliğime bastırdıkça amımdan kayganlaşıyor. Bu alışılmadık his karşısında neredeyse yataktan fırlayacaktım.

Griffin kalçamı ısırp beni yerimde tutarken Cole ağzımdan geri çekiliyor.

"Seni buraya götürmek istiyorum." Nefesi klitorisimin üzerinde geziniyor ve tüm amım kasılıyor.

Bunu daha önce hiç denemedim, denemek de istemedim ama o-onlar diye bir şey başımı sallamama neden oldu.

"Aferin kızıma," diyor Griffin.

Cole ona bir şişe uzatıyor ve soğuk sıvı yanaklarımın arasındaki dikişten aşağı akıyor.

Gerginim.

"Rahatla, bebeğim. İyi hissettireceğinden emin olacağız." Bunu tam da parmağı ağzıma girerken söylüyor.

Tüm duyularım bana dokunduğu yere odaklanmış durumda. Bu his yabancı, tam olarak rahatsız edici değil ama zevkli de değil.

Cole'un keskin yeşil gözleri beni öpmeden önce görüş alanımı kaplıyor. Dili benimkinin üzerinde kayarken yumuşak ve nazik, dikkatimi çekiyor. Yavaş, alaycı dokunuşuyla her türlü tedirginlik kayboluyor ve Griffin'in parmağının yeni hissi tatlıya dönüşüyor.

Cole göğsümü avuçlarken ağzımı bırakmıyor, Griffin beni daha da genişletip bir parmak daha eklerken başparmağı meme ucumun üzerinde geziniyor.

Nefesim kesiliyor, ağzım açık kalıyor, her hamlesi daha da yoğunlaşıyor. Aralarında kıvranıyorum, nasıl hissettiğimden emin değilim. Griffin klitorisimi yalıyor ve her türlü

düşündüm ve iyi hissetmekten başka bir şey hissetmedim. Doldurma şekli aniden yeterli gelmiyor. Dilinin her geçişinde klitorisim zonkluyor ve içim sıkılıyor, bir boşluk hissi beni ele geçiriyor.

Parmaklarımı Griffin'in saçlarına dolayarak onu aşağıya inmeye zorluyorum. "Daha fazlasına ihtiyacım var," diye yalvarıyorum, sesimin nasıl çıktığını umursamadan.

Cole omuzlarıma dolanan gömleğimi çıkarıyor, sonra beni yatağın ortasında kucağına alıyor. Dizlerim onun iki yanında duruyor ve siki giriş yerimde çentik atıp beni doldurduğunda haykırıyorum. Yavaşça içime girerken başımı omzuna yaslıyorum. Her hareketinde klitorisim onun karın kaslarına sürtünerek omurgamdan aşağı şok dalgaları gönderiyor.

"Çok iyi," diye fısıldıyorum boynuna ve beni daha sıkı kavriyor, hareketleri hızlanıyor.

"Onu henüz boşaltma," diyor Griffin kıcımın dikişinden aşağı daha fazla sıvı dökerken.

"Söylemesi yapmaktan daha kolay," diye homurdanıyor Cole, kıpırdamadan.

Üç parmak beni doldururken Cole'un omuzlarını ısıyorum. İkisi de hareket etmeye başladığında ikili hisler neredeyse çok fazla. Bu sefer kendimi geri sallanmaktan alıkoyamıyorum, kalçalarım kendi kendine hareket ediyor.

"İşte benim iyi kızım," diyor Griffin, üzerime eğilip kulağımı okşayarak. Parmaklarını çekiyor ve ben de parmaklarını kaybettiğim için sızlanıyorum.

Avuçları kıcımı kavriyor, yanaklarımı ayırıyor. "İkimizi de almak ister misin?"

Başımı kaldırıyorum ve gözlerim gülümseyen Cole'a dikiliyor. "Bunu yapabilir miyiz?"

Gülmemek için kendini zor tuttuğunu görebiliyorum ama kahkahasını bastırıyor. "Evet, Eve. Bunu yapabiliriz."

Griffin'e dönüp bakıyorum. "Acıyacak mı?" "Dikkatli olacağım."

İkisinin de aynı anda beni almasının beklentisi, yaşadığım tüm korkuların üstesinden geliyor. "Tamam."

Cole beni göğsüm onunkine yaslanacak şekilde aşağı çekiyor ve dizleriyle bacaklarımı aralıyor. Saçımın bir tutamını geriye doğru tarıyor. "Herhangi bir noktada, durmak istersen dururuz."

Derin bir nefes alıyorum. "Sana güveniyorum."

Bu sözlerle birlikte Griffin sikini kıcıma bastırıyor, yavaşça kenarı kırmadan önce hassas girişi daire içine alıyor.

Gözlerim kafamın içinde geri yuvarlanıyor ve Cole onu boynunun kıvrımına sıkıştırıyor. "Isır beni."

Griffin bana daha fazlasını verirken dişlerimi ona geçirdiğimde sarsılmıyor. Acımıyor. O kadar doluyum ki, yaraları beni akıl sağlığımı yitirmeye, unutulmaya itiyor.

Griffin homurdanıyor, elleri iki yanımızdaki battaniyeleri sıkıyor, "Sonuna kadar girdim," diyor. "Çok sıkıydın."

Cole'un elleri yan tarafımda, kalçalarımın ve sırtımda aşağı yukarı geziniyor. "Rahatla. Bizi götürerek harika bir iş çıkarıyorsun."

Mırıldanıyorum, cevap veremiyorum ama parmaklarının her dokunuşunda kaslarım daha da gevşiyor.

"İşte bu kadar."

Tamamen onların kontrolündeyim, Griffin yavaşça geri çekilip sonra tekrar içeri ittiğinde kendimi hareket ettiremiyorum.

Sanki elektrik kafamı delip geçiyor, omurgamdan aşağı ürperti gönderiyor ve ben sıktıkça iki adam da inliyor.

Griffin tekrar tekrar içime girerken Cole hareketsiz kalıyor. Hareket etmeden bile kalbi benimkine çarpıyor ve nefesi kesiliyor.

"Siktir, Griffin. Bana sürtündüğünü hissedebiliyorum. Çok iyi hissettiriyor."

Sözleri Griffin'in içinde bir şeyleri serbest bırakıyor ve her seferinde daha sert ve daha derin itişler yapıyor. Neredeyse kaldırabileceğimden daha fazla.

Cole beni kendine çekiyor ve çılgınca öpüyor. Onun hareketleri de Griffin'inkiler kadar kontrolsüz. Her iki deliğimin de doldurulduğu hissine kapılıyorum, klitorisimi Cole'a sürttüğümde ve isimlerini haykırdığımda beni ele geçirmesine izin veriyorum.

Orgazmım bana çarpıyor, nefes alamayınca ve beynim bulanıklaşınca kadar tekrar tekrar tepeye çıkarken görüşümü beyaza çeviriyor.

Griffin inleyip sırtımı kendi döllerıyla kapladıktan sonra üzerime yığılıyor ve beni yana çekip aralarına sıkıştırıyor.

İkisi de beni her yerimden öpüyorlar, ta ki tenimin her santimetresine tapıldığını hissedene kadar.

"Sen bizim için yaratılmışsın." Cole başparmağını alt dudağımda gezdiriyor. "Seni o kadar çok seviyorum ki."

Griffin'in başı benimkinin arkasına yaslanıyor ve başını salladığını hissedebiliyorum. Nazikçe boynumu öpüyor.

"Ailemiz olduğunuz için teşekkür ederiz."

Bölüm 18

Epilogue

A Few Months Later

Eve

Cole hâlâ mışıl mışıl uyurken ben yorganın altından sıyrılıp onun büyük gri tişörtlerinden birini başıma geçiriyorum. Ne zaman uyuduğumu bile hatırlamıyorum. Tek bildiğim Sevgililer Günü yemeğiyle başladığı ve hepimizin yatakta olmasıyla sona erdiği. Ders çalışmak beni fazlasıyla strese soktu ve her iki adam da benimle ilgilenmek için ellerinden geleni yapıyorlar. Sanki beni bir prenses sanıyorlar ve yanlarına taşındığımdan beri aylar boyunca parmağımı bile kıpırdatmama gerek kalmadı. Alıştığımın tam tersi olduğu için alışmak biraz zaman aldı. Her nasılsa, bunu doğal hissettiriyorlar, bu da bana çok yardımcı oldu.

Griffin'in kısık, hırçın sesini takip ederek mutfağa doğru ilerliyorum. Bu noktada, gözlerim kapalı olsa bile onu kalabalıkta bile tanıyabilirim. Bana hissettirdiklerinde tarif edilemez bir şey var. Köşeden baktım ve donakaldım. Griffin'in telefonda olduğunu sanıyordum ama asistanı burada, elinde bir iPad, bir şeyleri kontrol ediyor.

Odamızın mahremiyetine kaçmak üzereydim ki Griffin'in dikkati bana döndü, dudakları sıcak bir gülümsemeye dönüştü.

"Günaydın, Kız Bebek. İyi uyudun mu?"

Griffin'in uzun süreli asistanı Glenn'e ve tekrar sevdiğim adama bakarken yanaklarımın ısındığını hissedebiliyorum. "Ah... evet... Böldüğüm için özür dilerim."

Griffin'in kaşları düşük ve ona doğru gelmemi işaret ediyor. Kısa bir an için ona karşı gelirsem ne olacağını düşünüyorum ama gözleri karardığında bunu önemsemiyorum. Bunu başka bir zamana bırakacağım.

Üzerimde sadece bir tişört olduğunun tamamen farkında olarak Griffin'e doğru yürüyorum ve adanın Glenn'le aramızda olmasına şükrediyorum. En azından önemli yerlerim örtülü. Kahvesini bana doğru kaydırduğında hâlâ tişörtümü çekiştiriyordum.

"Sorun değil. Kendim de yapabilirim."

"Bunu neden yapasın ki? Bu ateşli ve hazır." Griffin'in kolları beni sardı, sıcak göğsü sırtıma baskı yapıyordu.

Griffin'in kahve yapma şeklini benimle aynı olacak şekilde değiştirdiğini fark edeli uzun zaman olmadı ve bu onun kahvesini bana verdiği ilk sefer de değil. Bu noktada, başından beri niyeti buymuş gibi görünüyor. Kendi küçük dünyamızda kaybolmuşken Glenn'in günaydın demesini neredeyse özlüyorum.

"Günaydın." Ona utangaç bir gülümseme veriyorum, bu şekilde giyinmişken onunla burada olmaktan hâlâ rahatsızım. Griffin'in seyirciler varken sınırlarımı zorlamayı sevdiğini fark ettim. Bunun bir sapkınlık olup olmadığını ona sormam gerekecek.

Yumuşak dudaklar başımın tepesine bastırıyor.

"Devam edin." Asistanıyla konuşurken Griffin'in göğsü sırtımda yankılanıyor ve her kelimedede dikkatimi daha da dağıtıyor.

Glenn maddeleri tek tek işaretliyor. "Saat onda MRS Tech'in CEO'suyla bir toplantınız var. Saat on birde lojistik müdürüyle. Öğle yemeği için yarım saatlik bir aranız var."

Bu süre zarfında bazı belgeleri gözden geçirip imzalamanız gerekiyor. Saat 12'de bir toplantınız var..."

Sert parmakları kalçalarımın arkasına doğru ilerlerken sesi kayboluyor ve ardından bir ürperti gönderiyor. Griffin'in eli külotumun kenarıyla alay edene kadar hareket edip altına dalıyor ve kıcımlı kavırıyor. Kaslarımı yoğuruyor, bir yandan da sanki beni delirtmiyormuş gibi asistanıyla sakince konuşuyor.

Eli çıplak göbeğimi kavrayıp ıslandığım yerden geçerken nefesim kesiliyor.

Öksürerek kapatmaya çalışıyorum. "Üzgünüm, kahve yanlış boruya gitti."

Griffin'in kıkırdaması boynumu okşuyor ve zaten sıcak olan bedenimin alev almasına neden oluyor. Daha fazlası için yalvarmaya başlamadan önce bana yaptıklarını durdurmasını istiyorum.

Kalçalarım isteğim dışında geri sallanıyor ve "Günümü temizle" demeden önce inliyor.

"Özür dilerim, efendim?" Glenn inanamayarak cevap verir.

"Bugün içeri girmeyeceğim." Griffin parmaklarını derine sokarak cümleyi noktılıyor. "Başka planlarım var."

"Ama-"

İç çamaşırlarım kalçalarımın altına itiliyor.

"Hepsi bu kadar. Yarın görüşürüz." Griffin'in ses tonu tartışmaya yer bırakmıyor.

"Ah... tamam, efendim. Ben hallederim." Bunun imkansız bir görev olduğunu düşündüğü açık, ama tartışmıyor. Gözlerini kaçırıyor ve çıkarken şöyle diyor: "Bayan Eve. İyi günler dilerim."

Kapıdan çıkar çıkmaz Griffin arkamda dizlerinin üzerine çöküyor ve karnım soğuk mermere değene kadar avuçlarını sırtıma bastırıyor. Beni tadarken dili dikiş yerimde geziniyor.

Mırıldanıyor. "Benim için çoktan ıslanmışsın."

Ayağa kalkıp beni tezgâha oturttuğunda ve gömleğimi çıkardığında ona doğru sallanıyorum. Başparmağını alt dudağının üzerinde kaydırıyor.

"Nasıl bu kadar şanslı olabildik?" diyor meme ucumu ağzına almadan önce ve dokunuşuna daha fazla eğilmeme neden oluyor.

"Ben de katılabilir miyim?" Cole arkamızdan soruyor.

Griffin geri çekiliyor. "Onu senin için hazırladım bile."

"Güzel, acıktım," diye yanıtlıyor Cole ve beni yataktan kaldırıyor.

Odamıza doğru yönelirken benden bir kıkırdama kopardı.

Bu evdeki her yüzeyde seks yaptık, yani planladıkları şey her zamankinden daha fazlası. Beklentiyle içimde bir ürperti oluşuyor.

Cole beni yatağa yatırıyor ve kıyafetlerini çıkarırken gözlerini kaçırmıyor. Üzerimde sürünüyor, sonra bizi çeviriyor, böylece sırtı yatağa gelecek şekilde uzanıyor ve ben ona bakıyorum, dizlerim onun iki yanında. Klitorisimi onun sert sikine sürtmekten kendimi alamıyorum, bu da hepimizin inlemesine neden oluyor.

"İşte bu. Kendini iyi hisset." Cole'un elleri kalçalarımı ileri geri yönlendirirken kıcımı kavırıyor ve uzunluğunu ıslaklığım ile kaplıyor.

Beni tamamen doldurduğunda bir nefes çekiyorum. Onu kaç kez alırsam alayım, genişliğine alışmam yine de bir saniye sürüyor.

O hareket ettikçe parmaklarım omuzlarına gömülüyor, içimi tekrar tekrar dolduruyor.

Sert eller kıcımı ayırdı. "Sikeyim. Şu anda kendini görmelisin, bebek kız."

Griffin'in sözleri beni teşvik ediyor ve Cole'un ritmine uyarak kalçalarımı geriye doğru itiyorum.

Griffin sürterken yanaklarımın arasında ılık sıvı birikiyor. Bir parmağını arka deliğime sokmasını bekliyorum, ama Cole'un zaten beni doldurduğu yere bastırıldığında bir nefes emiyorum.

Dokunuşuna karşı kıvraniyorum, bundan sonra olacaklarla başa çıkabileceğimden emin değilim.

Cole ona bakmam için çenemi kaldırıyor. "Seninle ilgileneceğiz."

Gerginlik içimden akıp gidiyor ve göğsüne çöküp onlara teslim oluyorum. Onlara güvenmemem için bana hiçbir sebep vermediler.

"İşte bu," diyor Griffin, parmağı göbeğimin etrafında dolaşırken. "Derin bir nefes al."

İçime çekiyorum.

"Bırak çıksın."

Ben nefesimi verirken kenarı kırıyor ve gözlerim geri dönüyor. Tam olarak acı verici değil ama iyi olarak da tanımlayamam.

Cole tekrar hareket edene kadar herhangi bir rahatsızlık zevke dönüşmez.

"İşte bu kadar. Bizim için nefes al," diyor Griffin bir parmağını daha içime bastırırken.

O kadar yüksek sesle inliyorum ki komşuların beni duyduğundan eminim. Vücudum uyum sağlamak için gerilirken titriyor.

Cole bir tutam saç kulağımın arkasına itiyor. "İşte benim kızım. Çok iyi gidiyorsun."

Orgazmım midemin derinliklerinde büyürken göbeğim nabız gibi atıyor, her itiş beni serbest bırakılmamla haykırana kadar daha yükseğe çıkarıyor.

Çok yoruldum ve Cole'un üzerine yığıldım, duyabildiğim tek şey onun çarpan kalbi.

Yavaşça kendime gelirken sıcak eller sırtımı okşuyor.

Sonunda ayağa kalkacak gücü buldum. "Sen gelmedin mi?" "Daha işimiz bitmedi," diyor Griffin yanımdan.

Ben.

Yatağın üzerinde diz çökmüş, kıcını ayak bileklerine dayamış, kalçalarıyla bir raf yapıyor.

Bir elini uzatarak beni dengelemeye yardım etti.

"Kucağıma otur, bebeğim."

Ona doğru sürünüyorum ve o da kalçalarımı kavırıyor, yüzüm ona dönük olacak şekilde dönüyor ve hemen beni kendi kalçalarıyla dolduruyor.

horoz. "Çok iyi hissediyorsun."

Bizi aşağı indirirken ağırlığımı almasına izin veriyorum, böylece bir açıyla geriye yaslanıyoruz. Bu pozisyon beni, kararmış gözlerle bana bakan Cole'un gözleri önüne seriyor.

Dili dişlerinin üzerinde kayıyor, sanki o açmış da ben kahvaltıymışım gibi. Nefesimi çalarcasına beni öpüyor.

"Gelmesini sağla. Ona güzel ve yumuşak ihtiyacımız var."

Cole inmeden önce inliyor, ağzı klitorisime bastırıyor. "Benim için zevkti."

Cole klitorisimi emerken Griffin'in sikinin beni tekrar tekrar doldurması hissi dayanabileceğimden daha fazla. Anında etraflarında paramparça oluyorum.

Başım geriye düştü, Griffin'in omzuna yaslandı, onu tutamayacak kadar bitkinim.

"İzlemeni istiyorum," diyor Griffin aşağı uzanırken, Cole'un sikini kavırıyor ve zaten dolu olan göbeğime yönlendirmeden önce kayganlaştırıcıyla kaplıyor.

Kaskatı kesiliyorum, omurgamda bir korku izi dolaşıyor.

"Sorun yok. Biz sana sahibiz." Cole alnını benimkine yaslıyor. "Devam etmek istiyor musun?"

Sertçe yutkunarak

başımı sallıyorum.

"Güzel. Şimdi rahatla."

"Bunu söylemek yapmaktan daha kolay," diye şaka yapıyorum ama Cole santim santim içime girerken şakam kesiliyor.

Akıl almaz bir his. Bırakın bu kadar iyi hissettirmesini, ikisini birden almanın mümkün olduğunu bile bilmiyordum.

Başım karıncalanana ve görüşümü siyah noktalar doldurana kadar nefesimi tutmaktan ciğerlerim yanıyor.

Griffin'in iri eli göğsümü avuçluyor. "Nefes al, bebeğim. Bu iş sende. Bak bizi ne kadar iyi idare ediyorsun."

Hiçbir düşünce belirtisi yok. Onlara kendimi kaptırmışım, her ikisi de itişlerini değiştirip tekrar tekrar içime girerken söyledikleri her şeyi takip ediyorum.

Cole öpücüklerini boynuma bastırıyor. "İşte benim kızım. Amının nabzının etrafımızda attığını hissedebiliyorum."

Bir zevk dalgası yükseliyor ve sonra göbeğimin altında ezici bir basınç oluşana kadar tekrar üzerime çöküyor.

"Bekle," diye haykırıyorum, ama ikisi de kendi doruklarının peşinde koşarak içime daha sert giriyorlar.

Birlikte inliyorlar, sıcak dölleri içime fışkırıyor.

Kaslarım gerildikçe vücudum titriyor, bu alışılmadık duyguyu geri tutmaya çalışıyorum. Çekildiklerinde kendimi kaybediyorum, orgazmım tüm bedenimi ele geçiriyor ve onları serbest bırakmamla ıslatıyor.

Yatak sırsıklam olana kadar tekrar tekrar boşalıyorum.

Birkaç dakika sonra utancım boynuma kadar tırmanacak kadar kendime geldim.

"Özür dilerim. Bu daha önce hiç olmamıştı."

Cole bakışlarına karşılık veriyor. "Neden özür diliyorsun? Bu çok seksiydi."

Griffin şakağımı öpüyor. "Sen mükemmelsin."

Beni yıkıyorlar, vücudum kendimi tutamayacak kadar sıvı, beni bir havluya sarıyorlar ve kanepenin önünde yere oturtuyorlar. Griffin'in sert bacakları arasında dinleniyorum, televizyonda oynayan filmi izlemeye çalışırken onun orman kokusunu içime çekiyorum. Bir tarak uçlarını çözmeden önce uzun parmaklar saçlarımı okşuyor.

Uzanıyorum. "Bunu

yapabilirim." "Çok yorgunsun.

Sadece rahatla."

Onunla tartışacak gücüm yok, bu yüzden ıslak saçlarım etrafıma düzgün bir şekilde düşene kadar düğümleri dikkatlice tararken başımı öne eğiyorum. Cole bana bir bardak Gatorade getirip bitirdiğimden emin olmamı söylediğinde kendimi çok değerli hissediyorum.

Eğer bu kadar uğraşmasalardı, bu gülünç olurdu.
Bunun yerine, yaptıkları her şeyle göğsüme sıcaklık doluyor.

Fön makinesinin vızıltısı dikkatimi çekiyor ama Griffin saçımı kuruturken başımı öne doğru yönlendiriyor.

"Bunu yapmak zorunda değilsin. Kendi kendine kuruyabilir," diye mırıldanıyorum, beni duymasının neredeyse imkânsız olduğunun farkındayım.

Griffin'in sert parmakları enseme sıkıyor. "Bu kadar yeter. Hasta olmanı istemiyorum."

Eğer isterse, onu durdurmayacağım. Gözlerim kapanıyor, sıcaklık beni daha da rahatlatıyor, ta ki kendimden geçmeme saniyeler kalana kadar.

Saçlarım kurduğunda Griffin beni dizlerinin üzerine kaldırıyor. "Henüz uykuya dalma."

Cole önümüzde diz çöküyor, dudağı dişlerinin arasına sıkışmış. Gergin görünüyor ve ben onu yatıştırmak istiyorum. Bana hoşlanmayacağım hiçbir şey söyleyemezler.

Griffin ve Cole bir tür sessiz konuşma yaparlar ve Cole başını sallar.

"Eve, seni seviyoruz."

Griffin'in kolunu sıkıyorum, böylece onun da dahil olduğunu anlıyorum. "Ben de seni seviyorum."

Griffin her ikisini de görebilmem için bana yol gösterirken, "Hayatımıza mümkün olabileceğini hiç düşünmediğim bir ışık getirdiniz," diyor.

Cole arkasından sakladığı küçük mücevher kutusunu çıkarır. "Uzun zaman olmadığını biliyorum ama seninle tanışmanın kader olduğuna eminim. Ailemizi başka hiç kimsenin tamamlayamayacağı şekilde tamamladın."

Samimiyeti karşısında gözlerim yaşıyor.

"Kızım, eğer bizi kabul edersen, hayatımızın geri kalanını seninle geçirmek istiyoruz. Bir aile olmak. Sonsuza kadar."

O konuşmasını bitirmeden ben başımı sallamaya başladım bile.

Cole elimi nazikçe tutuyor ve parmağıma basit bir altın yüzük geçiriyor. "Yasal olarak hepimiz evli olamayız ama bunu bileceğiz. Bu yüzük sana olan aşkımı simgeliyor. Asla sarsılmayacak."

Gözlerim metalin altın ışıltısına takıldı.

Griffin boğazını temizliyor ve kendi bandını uzatıyor. "Eğer bana izin verirseniz, bunu takın ki herkes alındığınızı bilsin."

"Evet." Yüzüğü parmak eklemimin üzerinden geçiriyor, Cole'unkine tam oturuyor.

Sertçe yutkunuyorum. "Keşke sana verebilecek bir şeyim olsaydı."

"Umarım sakıncası yoktur. Griffin ve benim için eşleşen yüzükler satın alma cüretini gösterdim."

Ona gülümsüyorum. O her zaman benden bir adım önde. Yüzükleri ondan alıyorum ve her birine aşkımı itiraf ederken yüzük parmaklarına birer tane takıyorum.

Gözyaşlarım kirpiklerimden taşıp yanaklarımdan aşağı süzülmeden önce birikiyor.

"Teşekkür ederim. Beni sevdiğin için teşekkür ederim. Beni kurtardığın için teşekkür ederim. Bana sahip olabileceğimi hiç bilmediğim bir aile verdiğin için teşekkür ederim."

İki adam da eğilip beni öpüyor ve sanki pratik yapmışlar gibi birlikte "Daima ve sonsuza dek" diyorlar.

KENDİ KURALLARIMIZ

BAŞKA BİR BAHARATLI ÜÇLÜ MÜ LAZIM?
Bu **MMF Hokey Romantizmini** okuyun

Blurb:

Her nasılsa, kendime bir yeniden başlama fırsatı buldum ve bu sefer her şeyi berbat etmiyoruz. Bu sefer, onu sadece kendime istemiyorum. Bu sefer paylaşacağız.

Mia:

Boston Bruins'in yıldız forveti villanın banyosundan dışarı adımını attığı anda, üzerinde alçak bir havludan başka bir şey olmayan bir tanrı gibi görünüyor... Arkamı dönüp başka bir oda için yalvarmalıyım.

Uzun boylu, esmer ve düşünceli takım arkadaşı villayı paylaşmayı teklif ederek içeri girdiğinde... Kaçmalıyım.

Ve bana bir hafta sonu karşılıksız eğlence teklif ettiklerinde... Kesinlikle hayır demeliyim.

Ama yapmam gerekeni yapmakta hiçbir zaman iyi olmadım.

Alex:

Üç gece yeterli değildi. Hâlâ rüyamda onu görerek uyanırken olmaz. Onlar hakkında.

Yeni komşumuz, ikimizin de kafayı taktığı kız olunca ne kadar şaşırdığımızı hayal edin.

Bu sefer onu kaybetmeyeceğiz.

Bu sefer işler farklı olacak. Bu sefer... paylaşmaya hazırız.

Nehir:

Onlar benim, sahip olmak, tüketmek için. Sadece henüz bunu bilmiyorlar.

Rules Of Our Own, MMF why-choose tarzı bir HEA ile birbirine bağlı bağımsız bir NHL Hokey Romantizmidir.

Zoraki yakınlık, çift uyanış, erkeklerin birbirlerine olduğu gibi ona da takıntılı olduğu bir durum.

[BURADAN OKUYUN](#)

Thank you!

Bu kitabı mümkün kılan herkese en büyük teşekkürü etmek istiyorum.

Aly, beni motive ediyor. Jen,
beni pozitif tutuyor.

Nicole, karakterlerin gerçekten kıyafetlerini çıkarmasını
ve seks sahnelerinde fazladan kol olmamasını sağlıyor.

Tüm bunları mümkün kılan okuyucularım.

Xoxoxoxo

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.